

SAFRANBOLU

MART - AĞUSTOS 2020 YIL: 4 - SAYI: 11

TİCARET VE SANAYİ ODASI
114.yıl

TARİHİ YALNIZLIK

Dünyayı etkisi altına alan Covid-19 salgını,
ve sokaka çıkma yasağı ile
Tarihi Çarşı'da ilk defa havalı durdu.
24.05.2020 - Pazar

Fotoğraf: Cemil Belder

İMİTYAZ SAHİBİ
Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Ali Sami ACAR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Yasin DİKMEN

EDITÖR
Doç. Dr. İsmail ŞAHİN

GRAFİK TASARIM
Cemil BELDER

İLETİŞİM
+90 (370) 712 16 70
+90 (370) 712 73 92
+90 (370) 712 35 93 (fax)

www.safranbolutso.org.tr
safranbolutso@tobb.org.tr

/safranbolutso

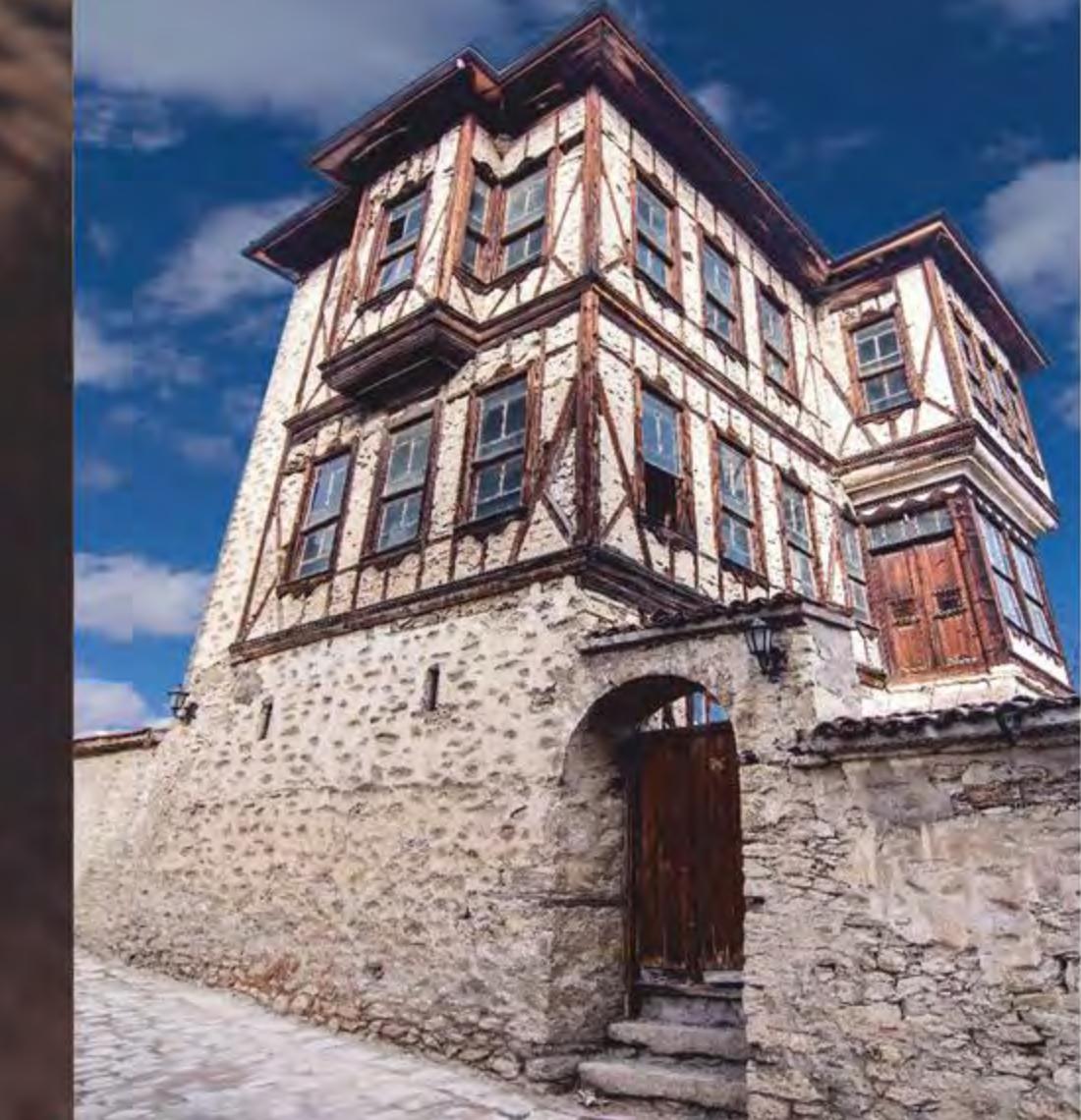
Belediye İş Merkezi Kat:5
Safranbolu / Karabük

Fotoğraf, İllüstrasyon & Grafik tasarımların
tüm hakları ve sorumluluğu sahiplerine aittir.
Kopyalanması ve kullanılması 5846 sayılı
Fikir ve Sanat Eserleri Yasasına göre suçtur.

Yayımlanan yazılar kaynak gösterileerek alıntı
yapılabilir. Yazların sorumluluğu
yazarına aittir.

İÇİNDEKİLER

- 03... MECLİS BAŞKANINDAN
SAĞLIKTA BULUŞALIM
MECLİS BAŞKANI / CENGİZ ÜNAL
- 05... YÖNETİM KURULU BAŞKANINDAN
YINE YENİDEN E-TİCARET
YÖNETİM KURULU BAŞKANI / ALİ SAMİ ACAR
- 06... • SAFRANBOLU TSO'DAN FUAR GEZİSİ
• ODAMIZDA SATRANÇ TURNUVASI DÜZENLENDİ
• ODAMIZDAN 600 AİLEYE KUMANYA YARDIMI YAPILDı
- 08... USTANIN DİLİNDEN
RESSAM / MEHMET HAMDİ HİDAYETOĞLU
- 20... SAĞLIK
COVID-19 PANDEMİSİ
OP.DR. HÜSEYİN ÖZER
- 22... • ÜRKMEZER'DEN ODAMIZA VEDA ZİYARETİ
• ODAMIZDAN ÜYE ZİYARETLERİ
• KAYMAKAM TÜRKÖZ SAFRANBOLU'DAKİ
GÖREVİNE BAŞLADI
• AB-TÜRKİYE DELEGASYONU BüYÜKELÇİSİ
SAFRANBOLU'DA
- 24... PUSULA
E-TİCARETE GENEL BAKIŞ
GENEL SEKRETER - ÖMER TÜFEKÇİ
- 26... KÜLTÜR - SANAT
MERAKLISI İÇİN ŞAIR HÜSEYİN AVNİ CİNOZOĞLU
TARIHÇİ - YAZAR / MEHMET KÜTÜKÇÜOĞLU
- 33... YUNANİSTAN'IN DİPLOMASI DİRENÇİ
TOBB AKADEMİK DANIŞMANI / DOÇ. DR. İSMAIL ŞAHİN
- 34... BAŞARI HİKAYESİ
EĞER KENDİ HAYALLERİNİN KAHRAMANI OLAMAZSAN,
BAŞKASININ HAYALLERİNDE FIGÜRAN OLURSUN.
İNŞAAT MÜHENDİSİ / CENGİZ ÜNAL
- 46... SÖYLEŞİ
KAHVENİN 500 YILLIK HİKAYESİNİN ANLATILDIĞI
TÜRKİYE'NİN İLK VE TEK KAHVE MÜZESİ SAFRANBOLU'DA.
SEMİH YILDIRIM
- 52... NOSTALJİ
ZAFRANBOLU TAYYARESİ
ARAŞTIRMACI - YAZAR / AYTEKİN AYTEKİN
- 54... UZMAN GÖZÜYLE
TAPU MÜDÜRLÜKLERİNDE COVID-19
VİRÜSÜ İLE ETKİN MÜCADELE KAPSAMINDA YENİ SİSTEM
SAFRANBOLU TAPU MÜDÜRÜ / VİLDAN SENDEMİR ASRİN
- 58... GEZİ-YORUM
GÜRLEYİK & GEYİKLİ BABA
ARAŞTIRMACI - YAZAR / HÜSEYİN KARATAŞ
- 64... TÜRKİYE GENELİNDE EN KAPSAMLI
COVID-19 DENETİMİ GERÇEKLEŞTİ

MECLİS BAŞKANINDAN CENGİZ ÜNAL

SAĞLIKTA BULUŞALIM

Aralık 2019'un sonlarında, Çin'in Hubei eyaletinin Wuhan şehrinde bir deniz ürünleri pazarında, nedeni bilinmeyen çok sayıda pnömoni hastasının olduğu bildirilmesiyle Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), ilk olarak 12 Ocak 2020'de bu şikayetlerin sebebinin yeni tip bir koronavirüs olduğunu açıklamıştır. Salgın Çin'den sonra başta Asya bölge ülkeleri olmak üzere kısa sürede birçok ülkeye yayılarak tüm dünyayı etkileyen uluslararası bir boyuta ulaştı. Sonuç olarak 30 Ocak 2020 tarihinde DSÖ, Covid-19'u uluslararası halk sağlığı sorunu kabul ederek salgın ilan etmiştir.

Salgın çok geçmeden Mart ayı itibarıyle ülkemizde de görülmeye başlandı. Salgının ülkemizde görülmESİyle birlikte devletimiz hemen harekete geçti. Okullar tatil edilerek, düğün, nişan, asker uğurlama gibi törenlerin yasaklanması ile birlikte kalabalık oluşturulmamakla buluşmanın önüne geçilmesi sağlandı. Sınırların kapatılması ve dış hat uçuşlarının durdurulmasıyla başlayan önleyici tedbirleri; yurt içi ulaşım kısıtlamaları, sokağa çıkma yasakları gibi kitesel hareketliliği azaltmaya yönelik tedbirler izledi. Salgının ülkemiz ekonomisine etkisini sınırlamak için işletmelere yönelik vergi ve kredi kolaylaştırma adımları attı. Gelir vergisi ile kurumlar vergilerinin beyanname ve ödeme süresi uzatıldı, salgından etkilenen sektörlerdeki işletmelerin muhtasar, KDV ve prim ödemeleri 6 ay ertelendi. Nakit akışı bozulan firmaların bankalara olan kredi anapara ve faiz ödemeleri 3 ay ertelendi ve 6 aya kadar ödemesiz dönemde ilave finansman desteği sağlandı. Salgından etkilenen tüm firmalara, çalışan sayısında azaltma yapmama koşuluyla 10 milyon liradan 100 milyon liraya kadar "İş'e Devam Kredi Desteği" verildi.

Devletimiz salgın boyunca milletinin yanında olarak zor günleri atlattamız için büyük çaba sarf etti ve etmeye de devam ediyor. Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan ve Sağlık Bakanımız Fahrettin Koca başta olmak üzere desteklerini esirgemeyen herkese teşekkür etmek istiyorum. Bir teşekkürüm de sevgili sağlık çalışanlarına. Doktorundan, hemşerisine, hasta bakıcısından, temizlik işçisine kadar hastalarımızın sağlıklarına kavuşması için gecesini gündüzüne katan sağlık ordumuza tüm Türkiye olarak minnettarız. Covid-19 pandemisinin biran önce tüm dünyadan silinmesini arzu ederek, sağlıklı günlerde buluşmak umidiyle diyorum.

| YÖNETİM KURULU BAŞKANINDAN

ALİ SAMİ ACAR

YİNE YENİDEN E-TİCARET

2019 Aralık ayında, Çin'in Wuhan kentinde ortaya çıkan Corona Virüs salgını nedeniyle 11 Mart 2020 tarihinde Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından Pandemi ilan edildi. COVID-19 salgının patlak vermesiyle tüm dünyada ekonomik anlamda meydana gelen olumsuz etkilerin ne kadar süreceği hala belirsizliğini devam ettirmektedir.

Özellikle birçok ülkede tamamen veya kısmen sokağa çıkma yasağının getirilmesi, COVID-19 salgınının tüketici davranışlarını ölçüde değiştirmesine ve sektörün yeniden şekillenmesine yol açmıştır. Özellikle fiziksel mağazalar alınan tedbirler ve müşteri tercihleri nedeniyle salgından olumsuz etkilenirken; online perakendeciler, satış hacmini artırarak sürekli müşteri kazanmaktadır. Tüketiciler salgın ortamında ihtiyaçlarını karşılamak için en hızlı ve pratik yol olan e-ticareti tercih etmeye başlamıştır.

E-ticaret, kargonun alınması dışında fiziksel etkileşimi sıfırı indiren bir yöntemdir. Bununla beraber ürüne doğrudan ulaşmak yalnızca sağlık açısından değil; pratiklik, zaman ve enerji tasarrufu gibi nedenlerden dolayı son derece önemlidir.

Odamız dergisinin geçtiğimiz sayısında da tüm üyelerimize e-ticarete önem vermesini, internet sitelerini e ticarete uygun hale getirmelerini ve bu sayede dünya ile entegre olmasının hem zaruri hem de çağdaş bir yaklaşım olacağından bahsetmiştim. Aradan çok geçmeden dünyamızı saran pandemi ile e ticaretin ne kadar gerekli olduğunu bir kez daha anlamış olduk. Bir kez daha üyelerimizden internet sitelerine önem vermesini rica ediyoruz.

Ülkemizi olduğu gibi dünyayı saran Covid-19 pandemisinin bir an önce son bularak; eski neşeli günlerimize dönmemizi arzu eder, herkese saygı ve sevgilerimi sunarım.

HABER

SAFRANBOLU TSO'DAN FUAR GEZİSİ

Bölgemizin en büyük ve prestijli Pencere Fuarı olan Avrasya Pencere Fuarı 4-7 Mart tarihlerinde Tüyap Fuar ve Kongre Merkezi'nde gerçekleşti. Pencere Üretim Makineleri, Pencere Üretim Teknolojileri, Pencere Profil, Profil Üretim Makineleri, Profil Üretim Teknolojileri, Pencere Mekanizmaları, Pencere Yan Sanayi, Cephe Sistemleri, Yalıtım Malzemeleri, Hammadde ve Tamamlayıcı Ürünler gibi birçok alanda faaliyet gösteren sektörün lider konumda firmalar ile 100'ün üzerinde ülkenin 70.000'in üzerinde sektör profesyonelinin bir araya geldiği Avrasya Pencere Fuarı, Avrasya Cam ve Avrasya Kapı Fuarları ile eş zamanlı olarak düzenlendi. Oda üyelerimizle gerçekleştirdiğimiz fuar gezisine Yönetim Kurulu Başkan Yardımcımız İsmail Hayri Boyacı, Meclis Başkan Yardımcımız Ahmet Savaş ve Meclis Üyemiz Hasan Cemal Şahin eşlik etti.

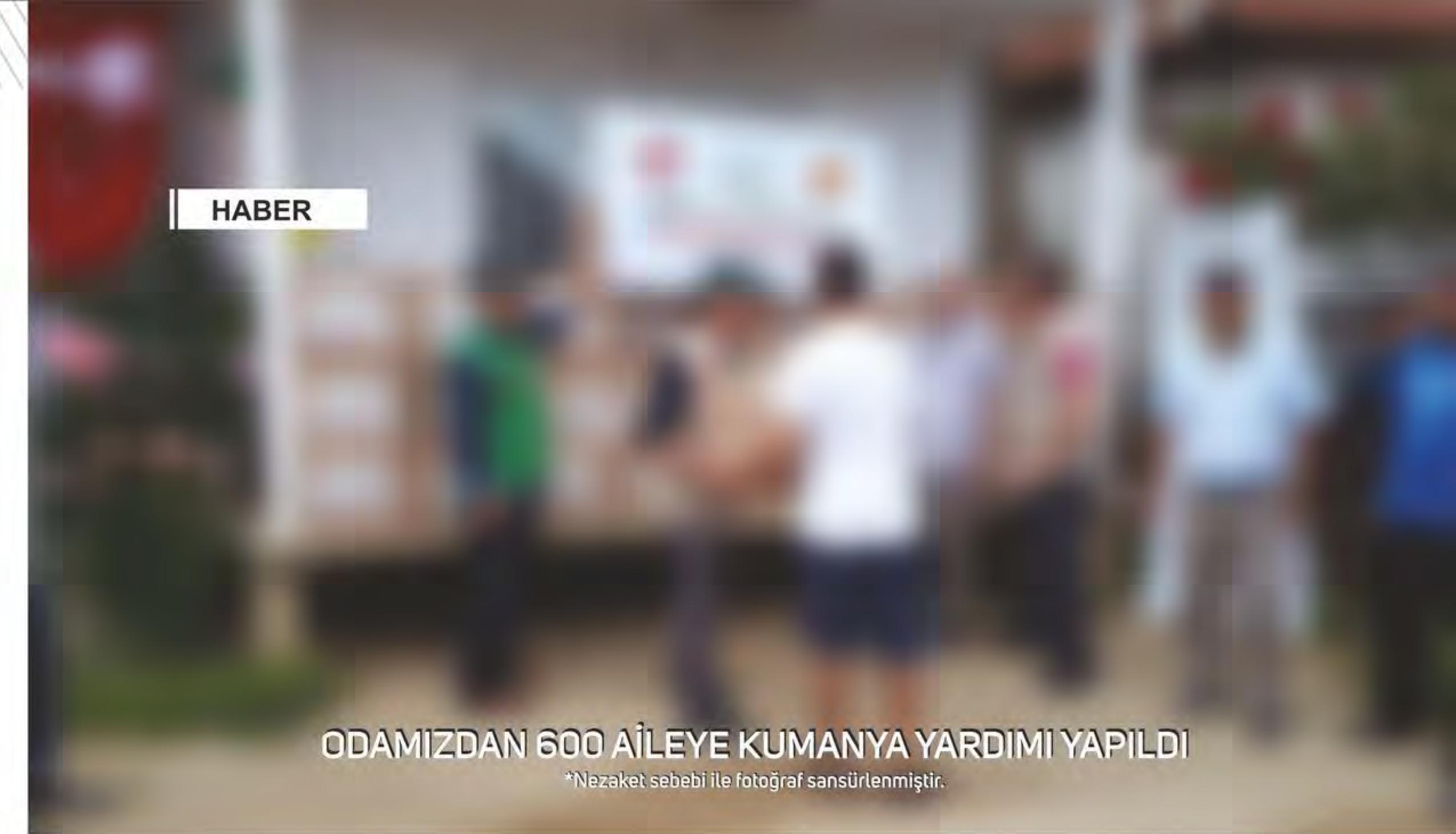
www.safranbolutso.org.tr

ODAMIZDA SATRANÇ TURNUVASI DÜZENLENDİ

Türkiye Satranç Federasyonu Safranbolu İlçe Temsilciliği ile Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası işbirliğinde Satranç Turnuvası düzenlendi. 8 yaş altı ve 10 yaş altı grubunda düzenlenen ve yoğun katılımla gerçekleşen Satranç Turnuvasının başlama hamlesini Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Meclis Başkan Yardımcısı Ahmet Savaş yaptı. 60 sporcunun katıldığı turnuvanın 9-10 yaş kategorisi 1.si Yağız Eymen Açıkgöz, 2.si Mert Göktuğ Karataş, 3.sü Arda Aktepe olurken; 7-8 yaş grubu 1.si Kemal Bulut, 2.si Eren Kadir, 3.sü Ayşenaz Açıkgöz oldu. Dereceye girenler madalyalarını alırken, sporcular ve sporcuların velileri büyük sevinç yaşadı.

HABER

ODAMIZDAN 600 AİLEYE KUMANYA YARDIMI YAPILDI

*Nezaket sebebi ile fotoğraf sansürlenmiştir.

www.safranbolutso.org.tr

TOBB öncülüğünde Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası tarafından yardıma muhtaç 600 aile için hazırlanan yardım paketlerinden pek çoğu, Safranbolu Vefa Sosyal Destek Grubu tarafından ailelere ulaştırıldı.

Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı Ali Sami Acar'a teşekkür eden Kaymakam Dr. Fatih Ürkmezer, "Korona virüsle mücadele tedbirleri kapsamında evlerinde geçici süreli kalmak zorunda olan, çalışmayan ve ihtiyaçları bulunan vatandaşlarımıza Vefa Sosyal Destek Grubumuzla gerekli yardımları ulaştırıyoruz. Sayın Cumhurbaşkanımızın pandemi sürecinde başlattığı yardımlaşma ve dayanışma seferberliğine birçok iş insanı ve ticari kuruluş kayıtsız kalmadı. Devletimiz hiçbir vatandaşımızı yalnız bırakmadır ve bununla beraber Ticaret ve Sanayi Odası önderliğinde hayırseverlerimizin ihtiyaç sahiplerine kucak açmaları bizleri çok mutlu ediyor. Kendilerine çok teşekkür ediyorum." dedi.

Konu ile ilgili açıklama yapan Safranbolu TSO Yönetim Kurulu Başkanı Ali Sami ACAR, "TOBB öncülüğünde Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası tarafından hazırlanan kumanya paketlerinin dağıtımı gerçekleştirildi. Toplamda 60.000 TL'lik 600 paket kumanyayı ihtiyaç sahiplerine ulaştırmadan mutluluğunu yaşıyoruz. Kumanyalarından 320 tanesi Safranbolu Kaymakamlığı tarafından oluşturulan Vefa Sosyal Destek Grubu tarafından evlere teslim edildi. Geri kalan paketler Safranbolu Belediyesi ve hizmet alanımıza giren Eflani ilçemizde, Kaymakamlığa ve Belediye Başkanlığına teslim edildi. İçinde bulunduğumuz pandeminin biran önce son bulmasını ve eski sağlıklı günlere dönmemiz en büyük arzumuz. Salgın süresince hayatını kaybedenlere Allah'tan rahmet, hastalarımıza acil şifalar diliyorum. Safranbolu'muzda salgın süresince desteklerini esirgemeyen Kaymakamımız Dr. Fatih Ürkmezer'e ve Türkiye'de çalışmalarıyla hepimize örnek olan, desteklerini ve yardımlarını her yıl artıran Sn. TOBB Başkanımız Rıfat Hisarcıklıoğlu'na da sevgi ve selamlarımı gönderiyorum." dedi.

“
Resmi bitirdiğim zaman,
onu karşıma koyup
bakarım, tamam bitti
onu kabulleniyorum
dediğim zaman altına
imzamı atarım.
”

USTANIN DİLİNDEN

RÖPORTAJ HÜSEYİN KARATAŞ

RESSAM MEHMET HAMDİ HİDAYETOĞLU

www.safranbolutso.org.tr

Merhaba Hamdi Bey! Öncelikle sizi tanıyalım, Mehmet Hamdi Hidayetoğlu kimdir?

Merhaba! 1957 yılında Safranbolu'da bu evde dünyaya geldim. Üniversite yıllarına kadar Safranbolu'da yaşadım. Bağlar İlkokulu ve Safranbolu Lisesi'ni bitirdikten sonra, Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Endüstri Tasarımı İç Mimarlık Bölümünü kazandım ve o bölümü bitirdim. Okuldan sonra yaklaşık 11 yıl İstanbul'da çalıştım. Bunun bir bölümü serbest çalışmadı. Daha sonra yurt dışında 17 yıl süren bir çalışma hayatım oldu. 15 yılı Rusya'da, son iki yıldır Libya'da geçti çalışmalarımın. 2010 yılında emekli oldum. İdealim emekli olduktan sonra yalnızca resimle uğraşmaktı. Şükür ki o imkâni sağlayabildim. Şu anda da resim çalışmamı devam ediyorum. İstanbul'da avukatlık yapan bir kizım var. Kendimle ilgili kısaca bunları söyleyebilirim.

Türkiye'nin en seçkin galerilerinde açtığı resim sergileriyle Safranbolu'nun gururu olmuş bir ressam ve iç mimar.

tartışılmaz. Denizi de boğazı da ayrı bir değer katıyor İstanbul'a. İstanbul'da yaşadığım dönemde fotoğraf ile uğraştım. İstanbul, beni daha çok fotoğrafa yönlendirdi o dönemde. Sonra Rusya'ya gittim. Sibirya'da Yakutistan'da çalışmaya başladım. Moskova, St Petersburg, Sochi, Ufa, Krosnodar gibi çeşitli bölgelerde çalıştım. Beni en çok etkileyen Yakutistan olmuştur. Zaten Kardan Anılar sergimin bir bölümü Yakutistan'a ait resimlerdir. İkinci etkilendiğim şehir, benim masal şehir dediğim St. Petersburg'dur. Moskova bir takım değerleri barındırıyor ama özellikle farklılık yaratan şehir Yakutistan, Orda her şey çok farklı, alışmamış dışında bir yer. Petersburg'a gelince, rüya gibi bir şehir, bir film platosunda yaşıyormusunuz gibi hissediyorsunuz. Petersburg'tan etkilenmemeyen bir insan olacağını düşünmüyorum.

Üç önemli kent, önce Safranbolu, sonra İstanbul ve sonra Rusya'nın güzel kentleri sizi sanata yönlendirdi. Bir de resim öğretmeniniz var siz etkileyen.

Evet, öyle, dipnot olarak şunu da belirtmek istiyorum; Annem Safranbolu'da doğmuştur, Kaymakamlar Evi'nin torunudur. Anemin babası öğretmen olarak Bartın'a tayin olmuş ve Bartın'da yerlesip kalmışlar. Bu yüzden annem Bartın'da büyümüştür. Çocukluğundan, genç kızlığına, evleninceye kadarki dönemini Bartın'da yaşamıştır. Bartın'da anneannemden kalma bir ahşap evimiz var, teyzemle anneme ait bir ev. O evde çok anim var. Eskiden her sene birkaç defa Bartın'a anneannemi ziyarete giderdim. Çok fazla olmasa da Bartın'da mahalleden tanıdığım arkadaşlarım var. Bartın'ın ırmağını, boğazını, köprülerini, o eski sokak aralarını, eski sinemalarını buntarı çok iyi hatırlıyorum. Bende ayrı bir yeri vardır. Amasra da öyle, Amasra'yı da çok severim. Amasra yaşayan, nefes alıp veren bir yerdir. Sanatının bir şeylerden beslenmesi lazım, bir şeylerin onu tetiklemesi lazım. Buralar da beni besledi ve tetikledi.

Suluboya
başlangıç
geniş
yönlendirin,
regmi kendi devam
kendi bitirin
edip,

Doğduğunuz, büyündüğünüz, eğitim gördüğünüz ve iş hayatınızın geçtiği çevreler sizi ve sanatinizi nasıl etkiledi?

Safranbolu tarihi doku ağırlıklı bir şehir, bu şehirde bahçeli bir evde yaşadım, bunların sağladığı bir takım kazanımlar olduğunu düşünüyorum. Ahşap evde yaşamak ayrı bir keyif. Meslek hayatımın bir bölümünde ahşapla da uğraştım. Ahşaba ayrı bir tutkum vardı. Korumacılığın ilk yıllarında Safranbolu'yu tanıtıcı etkinlikler düzenleniyordu. Safranbolu'da otel olmadığından, ya da çok az olduğundan, bu etkinliklere şehir dışından katılan misafirler evlere dağıtılmıştı. O dönemde biz de evimize misafir aldık, Reha Günay ve Duygu Günay evimizde misafir oldu. 17 yıl boyunca ne zaman Safranbolu'ya gelseler bize misafir oldular ve aile dostumuz oldular. Reha Bey Yıldız Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde Profesör ve aynı zamanda fotoğraf sanatçısı. Duygu Abla da arkeolog. Duygu Abla'nın babası Prof. Dr. Kazım Arısan aynı zamanda sulu boya ressamıdır. Bir defasında onlarla birlikte Kazım Amca da Safranbolu'ya geldi. Kendisini rahmetle anıyorum. Sabah çok erken saatlerde kalkıp, bir yerlere gidip suluboya çalışıp eve gelirdi. Biz kalkıp, kahvaltıya oturduğumuzda o gelir ve yaptığı işleri bize gösterirdi. Bende ilk suluboya sevgisi o zaman başladı. Üniversiteye girmemde de bu birliğimin çok etkisi oldu. Biraz daha geriye dönersem, lise yıllarında da değerli resim öğretmenim Gültekin Yıldız'ın üstümde çok emeği vardı. Kendisiyle hala görüşürüz, bu vesileyle onu da saygıyla anıyorum. Resim öğretmenimin yönlendirmesiyle, kendimi geliştirdiğimi ve o sayede güzel sanatlara girip, bir meslek sahibi olduğumu düşünüyorum. Bunların hepsinin, bir festival döneminde gelen misafirlerin ve festivali düzenlemesinde çok emeği olan Kızıltan Ulukavak'ın hayatımda yeri olduğunu düşünüyorum. İstanbul'un tarihi dokusu tabii ki

USTANIN DİLİNDEN

**Hangi ressamlardan etkilendiniz?
Sizin ışığınız resimlerinize nasıl
yansıyor? Başat bir renginiz var mı?**

Nasıl başladınız resme?

Lise ve Üniversite yılında sanat tarihi derslerimiz vardı. O dersler kapsamında Rönesans'ı incelediğimizde, o dönemin meşhur ressamlarının eserleri çok ilgimi çekti. Özellikle Rembrandt ve Michelangelo'nun eserlerinden etkilenim. Günümüzden bahsedeyim, günümüzün yabancı ressamlarından benim tarzıma da yakın kendime "Onun gibi olabilsem." diyebileceğim Çinli bir ressam var, Liu yi mesela. Onun resimlerini her zaman çok severim. Brazilyalı ressam Pierre Auguste Renoir, Alverto Kastanyet var. Türkiye'den de, Rukiye Garip var. Ultra realist bir akımda çalışıyor. Çok başarılı bir suluboya ressami. Uluslararası platformlarda her zaman sergilere katılan, workshoplara katılan ve kitaplarda, kataloglarda eserleri yer alan bir ressam. Ama benim tarzım ondan farklı, ben yalnızca realistik. Benim tarzıma en yakın Türk ressamları arasında, Saim Altuncu, Orhan Gürel, Ercan Paya, Ahmet Ograş, Tülay Sayılıgan'ı sayabiliyorum, onları beğenerek izliyorum. Renk olarak bir tercihim yok. Ama yaptığım resimlere baktığım zaman, ben zaten kapalı ve kasvetli

havayı seven bir insanım. Bana böyle yağmurlu hava, karlı hava böyle havalarda daha keyifli çalışırım. Ya kişi, ya sonbahar ağırlıklı çalışırım.

Resimlerimde mavi tonları daha çok kullanıyorum, maviyi biraz daha çok seviyorum diyebilirim.

Niçin Suluboya? Suluboyanın nesi sizi cezbeddi, ilginizi çekti?

Yağlıboyayı yalnızca lise yıllarında çalıştım. Yağlıboya bana masif geliyor,

örtücü şeffaflığı olmayan bir tarz. O yüzden ben suluboyayı benimsemidi. Ustalar der ki; sen suluboya başlarsın, suluboya seni yönlendirir, resmi kendi devam edip, kendi bitirir. Resmi ana hatlarıyla bitirmek için başlamak, ayrı bir stres, ayrı bir heyecandır. Karşınıza nerde nelerin çıkacağını bilemezsiniz. Karşınıza öngörmediğiniz bir uygulama çıkar, hoşunuza gider, onu bırakıbilirsınız. Ya da yapmak istediğiniz bir şeyi, gerçekleştiremezsiniz, onunla boğuşursunuz. Fazla boğuşma şansınız yoktur, her zaman siz yenilirsiniz. Çünkü suluboya geriye dönüş yoktur, hata yaptığınız zaman, o iş orada kalır. Suluboyanın şeffaflığı ve renklerin iç içe geçisi, gerektiğinde boyanın bırakılışı, bunlar benim hoşuma gidiyor. Çalışırken de sanatçıyı özgür hissettiriyor. Öte yandan hiçbir zaman suluboya yapım, oh çok dirlendirdim diyemezsiniz, öyle bir şey yok. O sizden böyle bir şeyler alıp, kopartıyor. Resim bittiğinde kendinizi gayet yorgun hissediyorsunuz. Resmi bitirdiğim zaman, onu karşıma koyup bakarım, tamam bitti onu kabulleniyorum dediğim zaman altına imzamı atarım. Bir resim hoşuma gitmediye sergilenemez, imzamı atmam kimseye de vermem. Ama on beş dakikada yapabileceğim bazı çalışmalar olur, onu bir dosta anı olarak verebilirim. Sergilerimde monotonluğu yemek için resimlerimin arasına bir tane de karakalem çalışması koymuyorum. Değişik bir şey olsun, insanlar bana gelip sorsun istiyorum. "Hepsi suluboya da bir tanesi niçin kara kalem?" diye sorsun. Böyle yaparak biraz da insanların ilgisini ölçüyorum, hoşuma gidiyor.

Resimde bir tarzınız var mı?

Ben gerçekçi resimler yapıyorum. Bunu yaparken figürleri biraz daha geri plana itip, lekeyi ön plana çıkarmaya çalışıyorum. Son çalıştığım Safranbolu resmini örnek gösterebilirim. Burada evleri, ayrıntıları görmekte zorlanırsınız ama Safranbolu olduğunu anlaysınız. Bundan sonra resimlerimde figürleri, objeleri net göremeyeceksiniz, tarzım daha çok leke şeklinde olacak.

Resimlerinizde kullandığınız, boya, kağıt, tuval, fırça vesaire bunları nasıl temin ediyorsunuz, aradığınız bir kalite var mı? Maliyeti bütçenizi zorluyormu?

Suluboya birincisi suluboya kâğıdı kullanıyor. İkincisi suluboya, üçüncüsü fırçalar, son olarak palet, su, yardımcı malzeme olarak bantlar diye sıralayabilirim. Bunların detayına girecek olursak, kâğıdı doğru seçmek en önemlidir. Suluboya kâğıtlarının dokulu ve dokusuz, az dokulu, çok dokulu çeşitleri vardır. Kâğıdı yapacağınız resme göre seçersiniz. Ayırtılı bir resim yapacaksanız, boyutları çok büyük değilse ben az tekstürlü veya tekstürsüz kâğıt seçerim. Eğer büyük boy ve doğa çalışıysam, daha tekstürlü bir kâğıt seçerim. Gelelim gramaj'a, kağıdın içinde boyayı emip, içine birbirine karışımı sağılayan pamuk karışımı vardır. Suluboya kâğıtları 120 gramdan başlar, 800 grama kadar gider. Ben 300 gramin altında kağıt kullanıyorum. Eğer boyaması hızlı bitecek bir resimse 300 gramlık bir kağıt kullanıyorum.

Resimlerimde iki tür boya kullanıyorum. Granül boya, bir de tüp boya. Marka olarak Schmincke var Alman malı, onu kullanıyorum. Ya da Rus malı St Petersburg var, onu kullanıyorum. Samur ya da sincap kilindan yapılan fırçalar var. Bunlarla resmin ana hatlarını yapıyorum. Sentetik fırçalar var, detaylarda ve geniş alanlarda kullanıyorum. Yanlışlıkla damlayan boyaları silmekte kullandığım fırçalar da var. Tabi maliyeti yüksek bir uğraş suluboya. Mesela Schmincke'nin akademika serisi. Benim kullandığımın adı Horadam, prafösyonel seri. Bunların pigment-

USTANIN DİLİNDEN

leri kalıcı pigmentler, yüz yillarca kalabilen renk değerlerini yitirmeyen pigmentler, bu yüzden de pahalılar.

Resimlerinizin konusunu nasıl belirliyorsunuz?

İşin doğrusu doğada çalışmaktadır, sehpası ile gidip yerinde çalışmaktadır. Bizim ülkemizde bu çok zor. Rusya'da çalıştım, Türkiye'de çok az çalıştım; çünkü insanlar rahat bırakmıyorlar, maalesef taciz ediyorlar, malzemenizi karıştırıyorlar, gereksiz sorular sorup dikkatinizi dağıtıyorlar. O yüzden ben ya dışarıda bir skeç çalışıp, aynı zamanda oranın bir fotoğrafını çekip dönüp atölyemde çalışıyorum. Ya da gördüğüm, beğendigim bir fotoğrafı sanatçısı belliye ondan izin alıp çalışıyorum. Burada öyle çalışmalarım var, Cemil Belder'den, Selma Demirci'den izin alarak çalıştığım resimler var. Fotoğrafı alıp direk çalışmıyorum, mevsimleri değiştirmir; geceyi gündüz, gündüzü gece yaparım. Üzerine bir şeyler ilave ederim ya da çıkarırı, o fotoğraf benim için bir alt yapıdır. Ama bir Atatürk resmi yapmak istiyorsam, fotoğrafları alıp her türlü ayrıntısına kadar onları inceliyo-

rum, onlarla önce eskiz skeç çalışıyorum, en zor resimler onlar. Fotoğrafın bütün detaylarını vermek gerekiyor. Resmi bitmiş olarak karşınıza aldığınız zaman, kimsenin "Aaa bu Atatürk mü? Şurası da şöyle olsaydı." dememesi lazımdır. Bir kişinin bile bunu söylememesi lazımdır.

Resimlerinizi incelediğimizde, şehir manzaralarının yanında çokça insan figürü kullandığınız görülüyor, resimlerinizdeki insan karakterleri nasıl seviyorsunuz?

Bir doğa resimlerim, iki şehir ve tarihi dokuya içeren resimlerim, üç figürleri kullandığım resimler ve portreler var. Tek tek açıklamam gerekirse doğaya ilgili şu hissi vermeye çalışıyorum; insanlar benim resmini yaptığım yere gidip görürüler ama farkında değiller. Birisi orada mangal yakıp çay içmeye seviyor, diğeri bisiklete binmeye seviyor, ben de beni heyecanlandırdığı için orayı resmetmeyi seviyorum. Sergime gelen insanlar o resmi gördüğü zaman en azından benim duyduğum zaman en azından benim duydum heyecanın bir bölümünü duysun istiyorum.

Tarihi doku için de aynı şey geçerli, (Safranbolu) çarşıya indiğimde sanki masalsı bir sahnede film çekiliyor, ben de o filmin platformunda yürüyorum gibi hissediyorum. Resimlerimde o duyguyu insanlara yansıtma çalışıyorum. Figürler ve portrelerde, ünlülerin resimlerini, bir de balerinleri çalıştım. Bale benim için en zarif ve zor sanat dallarından biridir.

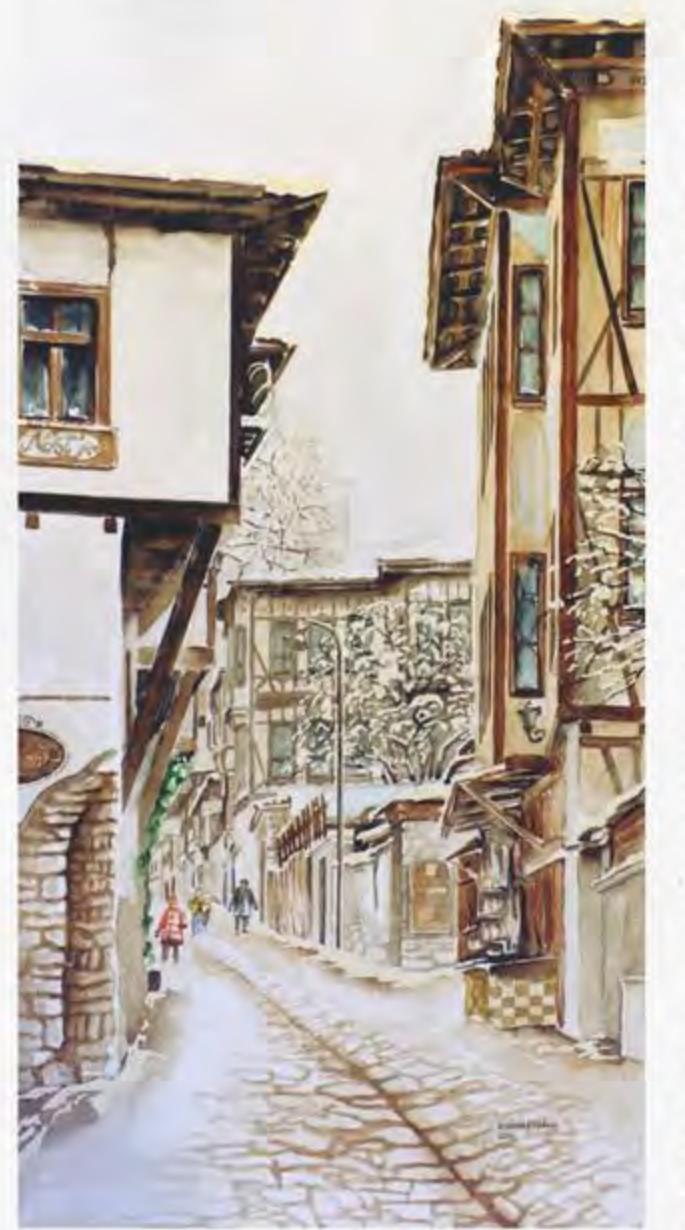
Memleketimizde maalesef çok az ilgi görüyor. Balerinlerin zarafetini insanlara göstermeyi ve insanların

baleye ilgi duymalarını sağlamayı amaçlıyorum. Bu ayrı bir keyif oldu benim için.

Sergilerinizi nasıl oluşturuyorsunuz, nelerde sergiler açtinyız, sergileriniz umduğunuz ilgiyi gördüm mü?

Serginin önce ana konusunu belirliyorum, sonra kaç tane resimle o sergiyi oluşturtacağımı öngörüyorum, sonra da hangi resimleri seçeceğime karar veriyorum. Sergide monotonluğu yenmek için kendimce bazı şeyler yapıyorum. Seçtiğim ana konunun alt başlıklarını açıyorum. Tema Safranbolu ise alt başlık olarak on, on beş tane ev resmi olsun diyorum, sonra bir mahalle olsun ama karlı olsun, birkaç tane de gece resmi olsun, on tane de Safranbolu'ya ait çarşı, pazar, tarihi dokuya insanların bütünleştiği kalabalık resimleri olsun, Safranbolu'ya katkıda bulunmuş önemli kişilerin üç dört tane de portresi olsun diyorum. Bir tane de karakalem bir resim koymuyorum. Bunları kafamda tasarılıyorum ve çalışıyorum sergi bir paket olarak hazırlıyorum.

Bu çalışmaların karşılığını alabilmek için iyi bir yerde sergilemek gerek. Galerinin insanların ilgi göstereceği bir sanat galerisi olması lazımdır. Sergi salonlarında yer bulmada ciddi problemler yaşıyoruz. Benim en çok sergi açtığım yerlerden biri Caddebostan Kültür Merkezi'dir, burası çok revaçta olan bir yer. Resme ilgi duyan insanların çok gelip gittiği bir yer. Burada sergi açmak için, önceden müracaat etmek gerekiyor. Mesela 2020 yılı Eylül dönemi 2021 yılı Haziran dönemi, bu bir sergi sezonu-

USTANIN DİLİNDEN

dur. Bu dönemde sergi açmak için temmuz ayında bir hafta on beş gün içinde dijital ortamda müracaatlar alınıyor, galerinin sanat kurulu toplanarak, bütün müracaatları değerlendirdiyor, ağustos ayı gibi de olumlu ya da olumsuz size haber veriyorlar. Eğer size olumlu bir yanıt geldiyse, oradaki görevlilerle bir tarih belirliyorsunuz, sergi açacağınız tarih belli oluyor. Ona göre afiş bastırıyorsunuz, ona göre yaptığıınız resimleri alıp paspartu ve çerçeveciye veriliyor. Elli resmin paspartusu, çerçevesi en az üç hafta dört hafta sürüyor. Bir kokteyl olacaksa, bir firma ve ya bir şahısla anlaşıyorsunuz. Bunların hepsi masraf ve çalışma gerektiren konular.

Sergi salonları her isteyenin resimleri ni sergiliyor mu?

Tabi ki herkes sergi açamıyor. Ona izin vermiyorlar. Çünkü oraya çok insan müracaat ediyor. Resimlerin fotoğraflarını bir cd ye kaydedip, özgeçmişinizle beraber galeriye veriliyor. Bazı belediyeler ya da kuruluşlar bu resimlerin basılmış albümlerini istiyorlar. Bu müracaat ettiğiniz yere göre değişiyor. Onların seçici kurulları var o kurullar resimleri inceliyor, sergiyi açmaya değer görürlerse, size onay veriliyorlar. Bazı galerilerin salonları var. Onlarda bazı ünlü ressamları kendileri davet ediyorlar. Benim ilk sergim Ortaköy Kültür Merkezi'nde açtım Kardan

Anılar sergisidir. Bu serginin özellüğü Rusya temalı olmasıdır. İkinci sergim Caddebostan Kültür Merkezi'nde Safranbolu temalı bir sergiydi. Daha sonra Maltepe Belediyesi'nde sergi açtım, Türkmen Saylan Kültür Merkezi'nde bir sergim oldu. O sergimin de teması İstanbul'du. Çanakkale Gelibolu'da bir sergi açtım, Çanakkale merkezde bir sergim oldu. 2019'da İzmir Resim Heykel Müzesi'nde Gültekin Yıldız hocamın davetiyle bir sergi açtım. Ayrıca Safranbolu Cingillioglu Sanat Galerisi'nde iki defa sergi açtım. Safranbolu Eski Cezaevi'nde bir karma sergiye katıldım. Üç defa da İstanbul Venüs Sanat Galeri'sinde karma sergiye katıldım, o ressiller benim için önemliydi, sulu boya konusunda Türkiye'de önemli ressamların katıldığı sergilerdi, ben de onların arasında yer aldım. İçinde bulunduğum Covit-19 salgını nedeniyle Caddebostan Kültür Merkezi'nde 21 Mart 2020 tarihinde açmam gereken sergi iptal oldu. Eğer şartlar uygun olursa Kasım 2020'de açmayı planlıyorum. Serginin hazırlıkları tamamlandı. Hatta o sergiyi daha sonra Bartın'da da açmayı planlıyorum, Bartın'dan cevap bekliyorum. Önümüzdeki yıllarda Ankara ve Eskişehir'de de sergiler yapmayı düşünüyorum. Resimlerimi değişik şehirlerde sergileyeyim, değişik insanlarınla tanıştırıymam, tanıştırmam istiyorum.

Sergiyi açınız, sergi ortamındaki o süreci nasıl yaşıyorsunuz?

Sergiyi gezmeye gelen kişiler, sergi açtığımız yere göre değişiklik gösteriyor. Caddebostan'da, Ortaköy'de açtığımız bir sergi ile Maltepe'de

Resimle ilgili nihai hedefiniz nedir?

Ömrüm ve gücüm yettiği sürece resme devam etmek istiyorum. Bu beni hayata motive eden en önemli kaynaklardan birisidir. Ortaya bir eser çıkardığım zaman, benim evladım gibi oluyor. Elimden çıktıgı zaman nereye

gittiğini ve kimde olduğunu takip ediyorum. Bu beni heyecanlandıran bir şey. Resmi alanın da izleyenin de aynı heyecanı duymasını istiyorum. Sanatın her dalı insanlara sevgiyi, kardeşliği, dostluğu, sevecenliği, yardımlaşmayı, iyi niyeti aşlayan önemli bir öğe ve toplumun temel taşıdır. Parası olan değil, değerini bilen insanlardır tercihim, onu hissettiğim insana ücret talep etmeden de resim verdigim oluyor. Gerçekleştirebilir miyim bilmiyorum ama şöyle bir şey yapmayı isterim; bütün dünyada, özellikle Avrupa ülkelerinde sulu boya festivali düzenleniyor, o festivallere her ülkeden sulu boya hususunda önemli kimseler davet ediliyor. Orada ressamlar toplu halde ya da tek tek workshop yapıyorlar. Avrupa'da insanların gözü önünde böyle bir workshop yapıp beğeni kazanmayı isterim.

Toplumun resme bakışı nasıl, zorluğunu yaşıyorsunuz?

Benim insanlara ulaşma yöntemim sergi açarak ve internet ortamında resimlerimi tanıtarak oluyor. En büyük katkı sergi açarak oluyor. Sergilerime resme değer veren ve önemseyen insanlar geliyor. Ama şunu da görüyorum, muhafazakâr insanlardan da çok resim yapan var, resme değer verip o değeri karşısındaki insana ifade edenler var. Bunun dışında sergiye gelenlerim çoğu resme ilgi duyan, resmi seven insanlar.

Günlük iş akışınız nasıl?

Ben şantiyeci olduğum için belirli bir iş çalışma disiplinim vardı. Sabah hep

erken kalkıp disiplinli olarak çalıştım. Bu benim hayat tarzım oldu. Emekli olduktan sonra resme ağırlık verdim ve bu çalışma disiplinini bozmamaya gayret ettim. Eğer dışarda bir işim yoksa o gün resimle uğraşacaksam, kafamı rahatsız eden, resim yapmama engel olacak bir şey yoksa sabah en geç sekiz, dokuzda resmin başına otururum. Mesai yapar gibi akşam altıya yediye kadar resme devam ederim. Ve o tempoyu bozmamaya çalışırım.

Resim yapmanın bir keyfi var mı, ya da keyif bunun neresinde?

Resmin iki aşaması var. Birincisi önce resme deceğiniz objeyi, figürü yumuşak ucu bir kara kalemele kâğıda aktarıyorsunuz. Bu benim için sıkıcı bir aşama, bu aşamayı pek sevmiyorum ama detaylı çalışıyorum. Neden detaylı çalışıyorum? Boyamaya geçtiğim zaman resmedeceğim konunun bütün detaylar önemde serilidir. Hangi detayları es geçip hangi detayları göstereceğime o anda karar verebileğim. İkinci aşama boyama aşaması, o da iki aşamalı. Önce ana rengi verip alt zemini hazırlıyorum. Ondan sonraki aşama stresli ve keyifli aşama çünkü bütün çalışmanızın sonucu o en son ki aşamada ortaya çıkacak. Bu aşamada kafanızda sizi rahatsız edecek bir düşünce, bir şey olmaması lazım. Fonda güzel bir müzik olacak, etrafta kimse olmayacak, atmosfer iyi olacak çalışmaşa uygun olacak, başlayacağınız ve keyif alarak bitireceksiniz resmi. Yani resme dair sizde ne varsa oraya aktaracaksınız. Resmi bitirip

hayalinizde nasıl bir Safranbolu var? Safranbolu'nun bugünkü durumuna üzülüyorum. İyi yapılan şeylelerin yanında kötü yapılan şeyleler de var. Köyü yapılan şeyleler için üzülüyorum. Ben Çarşı'da dolaşırken tepelerde yapılmış yeni yapılaşmaları görüyorum, Baba Sultan Mahallesi Barış Mahallesi gibi, bunlar beni üzüyor. Ayrıca restorasyon yapılan binalarda da olmaması gereken uygulamalar görüyorum, bunlar beni üzüyor. Şehirde birtakım öğeler var insanların kullandığı, bunlar tarihte uyumlu olmalı, herkesin içine sinmeli. Safranbolu yalnızca tarihi dokusuyla değil, bahçeleri, suları, arklarıyla, çesmeleriyle taş yollarıyla da korunması gerekiyor.

Reportaj: Hüseyin Karataş

Fotoğraf: Cemil Belder

TARİHİ YALNIZLIK

Dünyayı etkisi altına alan Covid-19 salgını
ve sokağa çıkma yasağı ile
Tarihi Çarşı'da ilk defa hayat durdu.
24.05.2020 - Pazar

Fotoğraf: Cemil Belder

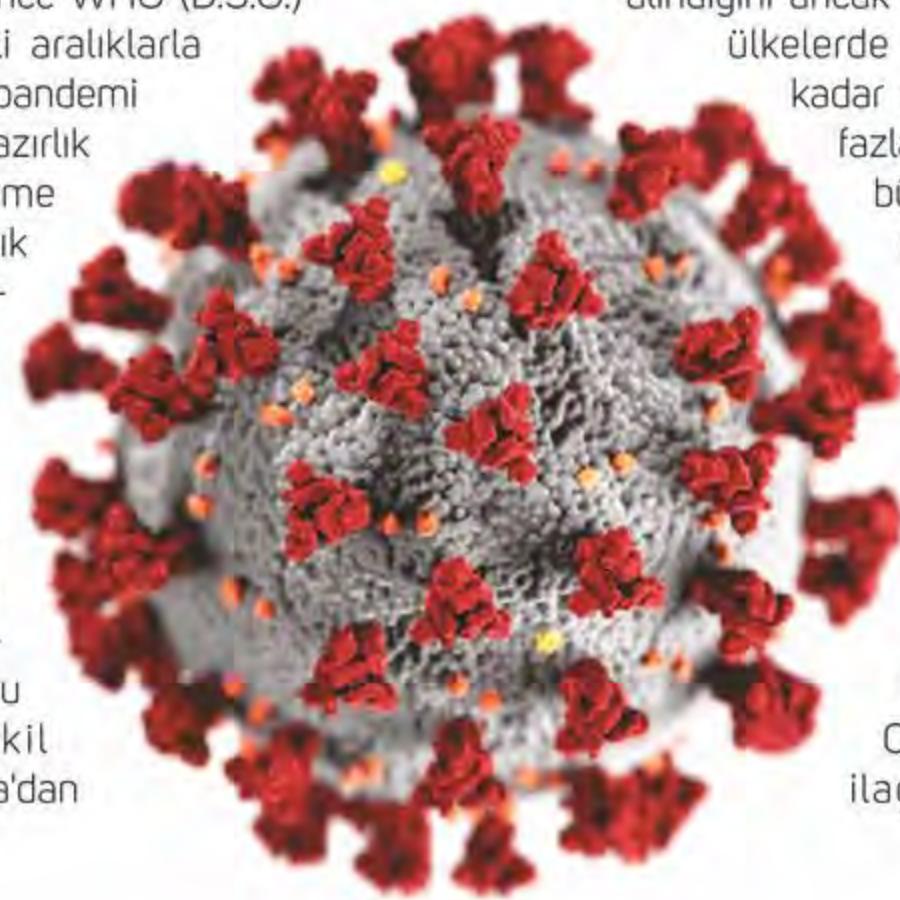

COVID-19 PANDEMİSİ

2020 yılı bütün dünyada Covid-19 salgını ve beraberinde hayatımıza getirdiği değişiklikler ile hatırlanacak gibi görünüyor. Bu salgın hastalık sadece tıbbi bir süreç ve sağlık camiasını ilgilendiren bir durum olmanın çok ötesinde seyrediyor. Ekonomik, sosyal ve medikal alanlarda salgının etkisi yoğun bir şekilde hissedilmeye devam ediyor. Pandemi, en sade tanımlıyla, dünyada eşzamanlı olarak çok yaygın şekilde görülen ve çok fazla insanı tehdit eden bulaşıcı hastalık anlamına geliyor. Bir hastalığın pandemi olarak ilan edilmesi "istikrarlı şekilde dünyanın farklı yerlerinde, geniş kitleler üzerinde görülmesi" üzerine WHO (Dünya Sağlık Örgütü) tarafından yapılmıştır.

Covid-19 salgını başladan önce WHO (D.S.Ö.) tarafından üye ülkelerde, belirli aralıklarla olduğu gibi, yakın zamanda bir pandemi bekendiği ve buna yönelik hazırlık yapılması yönünde bilgilendirme yapılmıştı. Ülkemizde de sağlık kurumları bu konuda bilgilendirerek pandemi planları hazırlanmış ve güncellenmiştir. Hatta diğer kamu kurumları eliyle de bu süreçte toplumu bilinçlendirmeye yönelik faaliyetler başlatılmıştı. Farklı periyotlarda ve değişik şiddetlerde yaşanan pandemiler bu öngörünün altyapısını teşkil ediyordu. 2009 yılında Meksika'dan

başlayıp dünyaya yayılarak 191 ülkede 800.000 kişide görülen ve 8231 kişinin ölümüne sebep olan Domuz Gribi pandemisi bunu son örnegiydi. 1918 yılında önce Avrupa'yı sonra da dünyanın birçok Ülkesini saran ve iki yıl boyunca üç dalga halinde devam eden İspanyol Gribi salgını halen insanların geçirdiği en büyük pandemi olarak hatırlıyor. Tıpta ve teknolojide yaşanan kayda değer ilerlemeler ve küresel işbirliği gibi imkanlar olmakla birlikte, Covid salgınıyla mücadelede 1918 salgından alınacak değerli dersler hala bulunmaktadır. Veriler, 1918 yılı Mart ayında başlayan salgının ilk altı ay ciddiyetinin tam anlaşılmaması ve dünyaya yayılmasına rağmen, Ağustos ayından itibaren uygulanan önlemlerde 1918 yılı sonunda kontrol altına

alındığını ancak önlemlerin zamansız gevşetildiği ülkelerde yeniden yayılarak 1920 yılına kadar devam ettiğini ve 50 milyondan fazla insanın ölümüne sebep olarak büyük sosyal ve ekonomik yıkımı neden olduğunu göstermektedir.

Günümüzde insanlığın bilgi birikimi ve gelişen tıbbi teknik imkanlar sayesinde birçok hastalıkta daha kesin tedavi edici sonuçlar alınırken, grip benzeri viral enfeksiyonlarda önleyici-koruyucu tedbirler halen önemini korumaktadır. Covid-19 virüsüne karşı da aşısı ve ilaç çalışmaları devam etmekle

beraber, tüm dünyanın hemfikir olduğu kişisel koruyucu önlemlerin titizlikle uygulanması ve sosyal tedbirlere uygulaması önem arz etmektedir. Devletimiz bu hususta hastalığın Çin'de tespit ve ilan edildiği ilk günlerden itibaren gerekli hassasiyeti göstermiş, pandemi bilim kurulu oluşturmuş ve alınan kararlar çerçevesinde kamuoyunu bilgilendirmek gerekli adımları atmıştır. Dikkat çekmek istedğim önemli bir husus, Sağlık Bakanımız tarafından bizzat halkımıza düzenli bilgilendirme yapılması ve durumun ciddiyetinin insanları telaşa ve korkuya sevk etmeden ve güven verici şekilde izah edilmesidir. Maalesef birçok ülkede bu yaklaşımı ve Türkiye'deki gibi iyi yürütülen bir süreci göremedik. 11 Mart 2020 tarihinde hastalığın ülkemizde görülmeye başlamasının hemen ardından, 16 Mart tarihinde uygulamaya konulan eğitim-öğretimye ara verilmesi, toplu kullanılan kapalı mekanların geçici olarak kapatılması ve iller arası seyahat kısıtlaması benzeri çok sayıda seri önlemler ve

tedbirler ile salgının hızı ve şiddeti kesildi. Bu süreçte, "Yeni Koronavirüs Riskine Karşı 14 Kural" sloganıyla kamuoyuna sıkça duyurulan tedbirler silsilesi ve günlük vaka sayıları istatistiği hayatımızın bir parçası haline geldi. Aslında günlük hayatı daima dikkat etmemiz gereken hijyen, ortam havalandırması ve gereklili hallerde ağızımızı kapatma ve el yıkama gibi alışkanlıkların önemini hepimiz bir kez daha hatırlamış olduk. Maske, benim gibi ameliyathanede çalışan sağlık personeli için hayatın bir parçasıydı zaten. Hatta mesai süresini maskeyle geçirdiğimiz günler olurdu. Şimdi diğer sağlık camasıyla beraber bütün vatandaşlar maskeyle yaşamaya alışmaya başladı. En belirgin ve birincil tedbir olan maskeler yediden yetmişe yüzlerimizi renklendirdi. Ama ağızımız ve burnumuzu kapatırken hem bize hem çevremize koruma sağlayan bir aksesuar olarak almamız gereken maskeler, burnumuzun veya çenemizin altına indiğinde maalesef işe yaramıyor.

Sıcak havaların salgını bitirmediğini, hatta sosyalleşmenin ve tedbirsizliğin yaz aylarında artması nedeniyle vaka sayılarının istenilen seviyelere düşmediğini takip ediyoruz. Bayram ziyaretleri, düğün veya cenaze merasimleri sosyal hayatımızın çok önemli unsurları olmakla beraber salgın nedeniyle uygulması gereken kuralları unutmamak ve güzel günlere erişmemizi Yüce Allah'tan diliyorum.

hatırlamamak için üç temel kurala (maske, mesafe ve temizlik) azami dikkat etmemiz gerekiyor. Bu günlerde "normale donebilecek miyiz?" merakı, "acaba eski normalimize dönmemeli miyiz?" sorusuyla birlikte olmalıdır. Yetkililer de yeni bir normale alışmasını tembihliyor. Genel ve kişisel temizlikten vazgeçmem zaten düşünemez. Ancak bir yandan da maske ve mesafe konusunda hepimiz zorlanıyor ve onlar olmadan sosyal hayatımızı devam ettirebileceğimiz günleri sabırla ve tedbirle bekliyoruz. Kurban Bayramı ve tatilin arkasından tekrar yüksek vaka sayıları görmemek temennisile bayramınızı tebrik ediyor, sağlık ve huzurla nice bayramlara ve güzel günlere erişmemizi Yüce Allah'tan diliyorum.

HABER

ÜRKMEZER'DEN ODAMIZA VEDA ZİYARETİ

Alanya Kaymakamlığı görevine atanın Dr. Fatih Ürkmezer Odamızda veda ziyaretinde bulundu. Fatih Ürkmezer: "Cumhurbaşkanlığımız tarafından imzalanan Mülki İdare Amirleri kararnamesi ile yeni görev yerimiz Alanya olmuştur. Safranbolu gibi güzide kente yaklaşık olarak 3 yıl hizmet etmek nasip oldu. Geride kalan 3 yıla baktığım zaman güzel anıları Safranbolu'nun güzel insanlarını hatırlayacağım. Hizmet süremiz boyunca kamu kurum ve kuruluşlarla uyumlu bir şekilde çalıştık. Bu kurumlardan birisi de Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odasıdır. Ali Sami Acar Bey'in nezdinde Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası ailesine teşekkürlerimi sunuyorum. Herkesten haklarını helal etmesini istiyorum. Eğer benim hakkım varsa benden tarafa helal olsun." dedi. Ali Sami Acar "Safranbolu'ya 3 yıl Kaymakam olarak, bu 3 yılın 2 yılını da hem Kaymakam hem Belediye Başkanı olarak hizmet veren Fatih Ürkmezer'e ilçemize yapmış olduğu özverili çalışmalar için sonsuz teşekkür ediyorum. Kendisine ne zaman sorunlarımızı, dertlerimizi iletsek kayısız kalmadan sorunların çözüme kavuşturulması için var gücüyle çalıştı. Safranbolu'da yapmış olduğu başarılı çalışmaları Alanya'da da gerçekleştireceğine eminim. Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası olarak Sayın Kaymakamımıza güle güle diyorum. Rabbim yolunu açık etsin." dedi.

www.safrabolutso.org.tr

ODAMIZDAN ÜYE ZİYARETLERİ

Yönetim Kurulu Başkanımız Ali Sami Acar, Meclis Başkan Yardımcısı Ahmet Savaş, Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı İsmail Hayri Boyacı ve Yönetim Kurulu Üyemiz Osman İyigüngör, Tarihi Çarşı'da faaliyet gösteren üyelerimizi ziyaret ettiler. Üyelerimizin pandemi sürecindeki durumunu, istek ve taleplerini dinleyerek fikir alışverişinde bulundular. Üyelerimize önce sağlık sonra hayırlı kazançlar dilediler.

KAYMAKAM TÜRKÖZ SAFRANBOLU'DAKİ GÖREVİNE BAŞLADI

Safranbolu Kaymakamı Dr. Fatih Ürkmezer'in Alanya'ya tayini çıkışmasından sonra Safranbolu'ya atanın eski Didim Kaymakamı Mehmet Türköz görevde başladı. Meclis Başkanımız Cengiz Ünal, Yönetim Kurulu Başkanımız Ali Sami Acar, Yönetim Kurulu Başkan Yardımcımız İsmail Hayri Boyacı, Meclis Başkan Yardımcımız Ahmet Savaş ve Yönetim Kurulu Üyelerimiz Osman İyigüngör ile Eyüp Öztürk; Mehmet Türköz'ü makamında hayırlı olsun ziyaretinde bulundular. Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası çalışmaları, ilçe genelindeki büyük ve küçük ölçekli işletmeler, ilçe ekonomisi ve pandemi sürecindeki üyelerin karşılaştığı sorunlar hakkında bilgilendirmeler yaparak, Mehmet Türköz'e yeni görevinde üstün başarı dileklerini sundular.

www.safrabolutso.org.tr

AB-TÜRKİYE DELEGASYONU BüYÜKELÇİSİ SAFRANBOLU'DA

Avrupa Birliği Türkiye Delegasyonu Başkanı Büyükelçi Christian Berger veda ziyaretleri kapsamında Karabük'e geldi. Karabük'te bir dizi görüşmelerde bulunduktan sonra Odamızı ziyaret etti. Ziyarette Yönetim Kurulu Başkanımız Ali Sami Acar'ın yanı sıra; Meclis Başkan Yardımcısı Ahmet Savaş, Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı İsmail Hayri Boyacı ve Yönetim Kurulu Üyemiz Osman İyigüngör hazır bulundu. Ali Sami Acar Safranbolu ekonomisi ve Safranbitkisi hakkında Büyükelçiye bilgiler verdi. Karabük'te çok güzel ağırlandığını belirtirken Berger; Safranbolu'ya hayran kaldığını, bölgenin tarihi dokusunun bozulmadan günümüze kadar korunarak getirilmesi adına gelmiş geçmiş tüm yöneticilere ve Safranbolu halkına teşekkür etti. Ziyaret hediyeler takdimi ile son buldu.

E-TİCARETE GENEL BAKIŞ

Küresel piyasalar 21.yüzyıldaki en büyük sınavını Çin'in Wuhan kentinde ortaya çıktıgı iddia edilen Covid-19 virüsünün tahmin edilemeyecek kadar hızla tüm dünyaya yayılmasının ardından vermeye başladı. Bütün ülkelerdeki ekonomik faaliyetler anı bir şekilde durdu. Dünya savaşları dönemleri dışında, iktisat tarihinde benzeri görülmemiş boyutlarda küresel bir çöküşü, sonu ne olacağını bilmemişiz bir film gibi izlemeye başladık. Dünyanın sonunun geldiğini düşünenlerin yanı sıra yeni dünya düzenine geçiş dedikoduları kendini göstermeye başladı. Tüm bu krizlerin vurduğu ülkelerde dikkatleri üzerine çeken bir nokta vardı ki, oda e-ticaret olarak adlandırılan satış yönteminin en güvenli yol olarak kendini kabul ettirmesi ile ticaretin yönünü değiştirmesi oldu.

E-ticareti en kısa şekilde: "Satıcıların müşterileri ile elektronik ağlar üzerinden yaptığı ticaret" olarak tanımlayabiliriz.

Günümüzün en etkili satış yöntemlerinden biri olan e-ticaret, gelişen teknoloji yazılımları ve güçlü cihaz alt yapısı sayesinde işletmelere sayısız avantajlar sunmaktadır. Satıcıların, tüketicilere ulaşma amacıyla kullandığı yöntemlerin etkinliği hiç şüphesiz insanın aklını zorlayacak bir hale gelmiştir. Bazı firmalar iş modelini tamamen e-ticaret üzerine kurgulayarak kendi alt yapılarını oluşturmakla birlikte bazıları da Ülke çapında öne çıkan satış sitelerine üye olarak müşterilerine daha kolay ve ucuz şekilde ulaşmayı tercih etmişlerdir.

Mevcut satış kanalları vasıtıyla e-ticarete giriş yapmak veya tamamen yeni bir e-ticaret platformu oluşturmak istiyorsanız dersinizi çok iyi çalışmalısınız. Çünkü dijital dünyada rekabet alışık olmadığımız kadar acımasız. Bununla birlikte işini lâyıkıyla takip edenler için ise çok güzel bir kazanç kapısı.

E-ticaretin kazandırdığı avantajlara bakacak olursak;

Öncelikle 7/24 açık bir mağazaya sahip oluyorsunuz. Mağazanızın kira, personel ve genel giderler gibi pek çok maliyet oluşturan unsurları minimum düzeyde seyrediyor. Ayrıca yaşadığınız yerin hiçbir önemi olmayarak, internetten alışveriş yapan herkes sizin müşteriniz oluyor. İstanbul firması ile Hakkari firması aynı müşterilere hitap edebiliyor. Firma olarak sizler de yeni dağıtıcı ve tedarikçiler ile bağlantı kurma imkanına sahip oluyorsunuz. Daha az maliyetle daha etkin tanımlar yapabiliyor, tanınırlığınızı tüm Türkiye'de hatta tüm dünyada çok hızlı bir şekilde gerçekleştirebilirsiniz. Daha dinamik bir yapıya sahip olduğu için fiyat güncelleme, indirim ve zamları en hızlı şekilde takip edebiliyorsunuz. Ayrıca rekabet yaptığınız ürünlerde meydana gelen gelişmeleri anında öğrenebilirsiniz. Müşteriler açısından bakıldığına özellikle dönemde en güvenli ticaret olarak tercih edilmesinden dolayı aslında e-ticaret sisteme kayıtsız

kalan firmaların gelecekteki durumlarının çok da parlak olmadığını görebiliyoruz.

Tabii ki e-ticaret belirttiğimiz avantajlarının yanında bazı dezavantajları da beraberinde getiriyor. Bunlara kısaca deyincek olursak müşterilerinize karşı yüz yüze satış olanaklarının sağladığı ikna yöntemlerinin kullanılaması ve karşılıklı kazanılan güvenden ziyade yapılan yorum ve puanlar ile güven oluşturma en büyük kriter olarak karşımıza çıkıyor. Ayrıca müşterilerin ürünü hissetme ve dokunma gibi imkanlarının olmaması, güvenlik ve gizlilik endişesi, finansal limitlerin yüksek oluşu hatta rakiplere karşı da şeffaf olma zorunluluğu önemli kriterler arasında sayılabilir.

E-ticarete ilk adımını atmaya hazırlanan girişimciler için bu durum akılları karıştırıcı bir süreç gibi görünebilir. Oysaki e-ticarete başlangıç kafa karıştırıcı bir işlem ve büyük yatırım gerektirmenin aksine son derece pratik ve kolaydır. Öncelikli olarak planlanmanın basamaklara ayrılması gerekmektedir. Bu basamakların iyi uygulanarak kaynak yönetiminin planlı ve düzenli olması ile sonuca ulaşılabilir mektedir.

Sanal mağaza kurulması konusunda profesyonel destek alınması tercih edilmelidir. Bu şekilde ürünün kalitesi ve satış stratejisi ile ilgilenirken, enerjinizi teknolojik gelişmeye vermek zorunda kalmayacak ve boş vakit harcamayaçksınız. Ayrıca belirli bir süre sonra değişen teknolojilerin gerisinde kalıp yeni gelişmelerden uzak bir yatırım yapmış olmayacaksınız.

"Ürünlerimi nasıl daha iyi pazarlarım" ve "nasıl daha iyi

satış yaparım" gibi soruların cevaplarını en iyi şekilde vermek için müşterilerinize ve sektörde ait verileri çok iyi analiz etmelisiniz.

E-ticarette sadece tek bir konuda iyi olmanız başarılı olacağınız anlamına gelmez. Satış sitelerindeki başarınız paketleme ve satış biriminizden kaynaklanan hatalardan dolayı başarısızlıkla sonuçlanabilir. Hatta müşteri geri bildirimlerinde bile tüm başarınız müşteri temsilcinizden kaynaklı olarak hırsız ile sonuçlanabilir. Yapacağınız işin tüm aşamalarında iyi olmak için güçlü bir ekip ve sürekli kontrole ihtiyacınız var.

Sözleşme öncesi yükümlülükler:

- Satıcıların internet sitelerinde ve iletişim bilgilerinde firma adı ve unvanı, adresi, telefonu ve mersis numarasının bulunması gerekmektedir.

- Satıcılar, internet sitelerinde kendilere ait bilgiler, satılacak mal ve hizmetin temel nitelikleri, şikayetler için gerekli iletişim bilgileri, ürünün fiyatı, kargo veya nakliye bedeli gibi bilgileri sunmalıdır.

- İnternet sitelerinde ayrıca cayma hakkının bulunduğu, bu hakkın kullanım şartları, usulü, süresi, iade için taşiyıcı bilgileri ve uyuşmazlık halinde tüketici hakem heyetine başvurabileceğine dair bilgiler de bulunmalıdır. Bu bilgiler genelde uygulama da "Ön Bilgilendirme Formu" olarak karşımıza çıkmaktadır. Ön bilgilendirme formunun tüketiciye yapabiliyorsunuz. Hedef kitleye göre oluşturulacak sponsorlu anlaşmalar ve cüzi miktarlarda yapılacak reklam harcamaları ile geniş kitlelere ulaşabiliyorsunuz. Burada en önemli nokta, hedef kitlenin iyi seçilmesi.

- Artık sosyal medya çok farklı seçenekler karşımıza alternatif olarak çıkabiliyor. Bu şekilde hedef kitle analizi yapılarak reklamların belirlenmesi optimum faydayı sağlayacaktır. Gencinden yaşlısına çok büyük bir kitlenin akıllı telefon kullandığı ve hızla bu sayının arttığını da göz önüne alırsak, satış yapılacak sitenin mobil uyumlu bir alt yapıyı desteklemesi de en önemli unsurlar arasında yer alacaktır.

- Sözleşme sonrası yükümlülükler:

- Siparişin tamamlanmasından sonra E-ticaret ara yüzünde siparişin tamamlandığına dair bilgiler mutlaka olmalıdır.

- Siparişin tamamlanmasının ardından taraflar arasında imzalanan sözleşme (Mesafeli satış sözleşmesini okudum linki ile işaretlenen sözleşme) tüketiciye elektronik ortamda ya da fiziki olarak gönderilmelidir.

- Satıcı ürün satın alındıktan sonra sözleşme de ya da internet sitesinde aksi bir hüküm bulunmadığı müddetçe otuz gün içerisinde ürünü tüketiciye teslim etmek zorundadır.

- Tüketicinin ürünü satın aldıktan sonra 14 gün içerisinde hiçbir mazeret göstermeden ya da cezai sorumluluğa girmeden sözleşmeden cayma ve ürünü iade etme hakkına sahiptir. Tüketiciler için gerçekleşen satışlarda garantör olarak görünen kanun maddesi iyi niyeti suistimal olarak da maalesef karımıza çıkmaktadır.

- Sözleşme öncesi yükümlülükler:

- Satıcıların internet sitelerinde ve iletişim bilgilerinde firma adı ve unvanı, adresi, telefonu ve mersis numarasının bulunması gerekmektedir.

- Satıcılar, internet sitelerinde kendilere ait bilgiler, satılacak mal ve hizmetin temel nitelikleri, şikayetler için gerekli iletişim bilgileri, ürünün fiyatı, kargo veya nakliye bedeli gibi bilgileri sunmalıdır.

- İnternet sitelerinde ayrıca cayma hakkının bulunduğu, bu hakkın kullanım şartları, usulü, süresi, iade için taşiyıcı bilgileri ve uyuşmazlık halinde tüketici hakem heyetine başvurabileceğine dair bilgiler de bulunmalıdır.

- Tüketicinin cayma hakkını yazılı olarak satıcıya ürünü teslim aldıktan 14 gün içinde bildirmekle yükümlü olup bildirimden itibaren ürünü satıcıya göndermek zorundadır. Satıcı ise mesafeli satış sözleşmesinde ürünün nasıl ve hangi firma ile gönderileceğini, kargo bedelinin kime ait olduğunu belirtmek zorundadır. Eğer kargo firması belirtilmemişse her şekilde kargo bedeli satıcıya ait olacaktır. Eğer kargo firması belirtilmiş ve tüketici başka kargo firması ile gönderirse tüketici kargo bedelinin ödemesini zorunda kalacaktır. Belirlenen kargo firmasının tüketicinin bulunduğu yerde şubesinin bulunmaması durumunda yine satıcı kargo bedelinin karşılamak zorundadır.

- Bu bilgiler işi altında gerekli tedbirlerin alınması ve mevzuata uygun olarak hareket edilmesi sonucu e-ticaret sistemine dahil olması, ticaretin yönünü değiştirdiği şu günlerde firmalarımızın satışlarını artırmasına büyük etki sağlayacaktır. Çünkü e-ticaret sistemini artık geleceğin ticaret sistemi değil, günümüzün ticaret sistemi olarak değerlendirmektedir.

Saygı ve özlemle...

1955 - 2015

MERAKLISI İÇİN — ŞAIR — HÜSEYİN AVNİ CINOZOĞLU

www.safranbolutso.org.tr

1946 yılında Havana'da doğdu. Önce Batista diktatörlüğünden, sonra Castro rejiminden kaçarak iki kez sürgün hayatı yaşadı. Florida'ya yerleşen Kübalıların yaşadığı hayal kırıklığını kaleme aldı. 1987 yılında, Jüri başkanlığını Octavio Paz'ın yaptığı Letras de Oros Roman Ödülü'nü Felaketzedeler Evi ile kazandı. GUILLERMO ROSALES.

Ferda arka odadan geldi sehphanının önünde bir kitap ile durdu. "Elindeki kitabı bitirir bitirmez bunu okuyorsun. Bakalım bu anlatılan kimin hikayesi?". Guillermo Rosales'in Felaketzedeler Evi.

Felaketzedeler Evi kitabı su gibi akiyordu ki beş altı sayfa ilerleyince "Bu Cinozoğlu!" dedim. Şair Taylor Coleridge'den alıntılanan şiir ise tesadüfün bu kadarı dedirtmeye yetti.

TARİHÇİ - YAZAR
MEHMET KÜTÜKÇÜOĞLU

Ah, yaşlı denizci!
Tanrı seni korusun
Peşini bırakmayan bu iblislerden.
Neden öyle bakıyorsun bana?
Albatrosu öldürdüm
kurmali yayımla...

Ne çok kullanırdı albatros metaforunu Cinozoğlu. Özgürlüğe kanat açtığında devasa bir kuş olur albatros. Ta ki balıkçı ağlarından rızıklanmak isteyene kadar. Kanatları takılınca ağa az oynamamıştır balıkçılar onuna. "Çünkü sokak acımasızdır ve kocaman bir çetedir hayat".

Şaşkınlığım birkaç sayfa sonra artarak devam etti. Yazar Rosales, kitabındaki El Puma isminden kadınları etkileyen bir karakteri yermek için şu ifadeleri kullanır: "İşte huzurlarınızda El Puma! Joyce'un kim olduğunu bile bilmez. Bu umurunda da değildir. Coleridge'i asla okumayacak, buna hiçbir zaman ihtiyaç duymayacak." Cinozoğlu ölmeden önce bitirdiği James Joyce'un Ulysses kitabı kritik etmiş ve dört yüz sayfalık Anti Ulysses'u kaleme almıştı.

Sadece gel, dedığınızı duyar gibiyim. Peki! Hasta Cinozoğlu, hasta eşi ile temiz, güzel bir yuva kurmak istediler. Yıllar geçti, Afyon'da cephanetik patladı 24 askerimiz şehit oldu. Bu olay Cinozoğlu'nun da kalbine derin bir iz açtı. Sosyal medyasına şu satırları kara laştı şair:

**"KALBİM ACIDAN PARE PARE
ŞEHRAM ŞEHRAM KANAR DİYE
OTUZ YILDIR BEN
AFYONKARAHİSAR'A
GİDEMİYORDUM."**

1980 Tuzla Yedek subay Piyade Okulu'ndan mezun olup meslek kurası çekerek Afyonkarahisar Yurtiçi Bölge Komutanlığı emrine adlı müşavir olarak tayin oldum. Yeni evliliyim, eşimi de Afyonkarahisar'a getirdim. 26 Ağustos'ta tören için Kocatepe'ye gittik birlik olarak. Ecdadım Mülazım Hüseyin ve Çavuş Hasan 1920'de Afyonkarahisar Murat Dağları'na bakan bu coğrafyada şehit düşmüştür. Böyleleri mekânlarda mazideki durumlar insanı duygulandırır.

Bir gün sonra "Kocatepe Söylencesi" adlı uzun manzum destanımı yazdım. Cahit Kulebi'nin editörlüğünü yaptığı Türk Dili dergisine gönderdim, hemen yayımlandı. Sevindim ve ilk telif ücretimi aldım. Daha sonra rahmetli eğitimiçi Beşir Göğüş'ün hazırladığı Türkçe ders kitabımda bu destanın bir bölümünü

yayımladı. 30 Ağustos gecesi Ordu Evi'nin bahçesinde balo vardı. Tümgeneral Mahmut Boğuşlu ilk dansı Belediye Başkanı'nın karısıyla açtı. Çok güzel bir geceydi. Alkolaldim sarhoş oldum. Eve geldim gece yarısını geçmişti birden eşim "Avni ben sancılıdım hastaneye gidelim." dedi. Sıkıştırmamız olduğu için sokak ve caddeler boştu. Taksi bulamadım. Tabancamı belime takıp eşimin koluna girdim. On beş dakika sonra Afyon Doğum Hastanesi'ne geldik. Eşimi hemen alıp doğum bölümünde yatırdılar. Sabah bir hemşire müjdeyi verdi:

"Birkızınız oldu..."
Kızımı kucağıma aldım ne güzel kokuyordu.
İki gün sonra eşim taburcu oldu.
Ad meselesini kolay hallettim. Eşime dokuz ay zahmetini sen çektin adını sen öner dedim.
"Neslihan olsun." dedi.
Tanıdığımız bir amca geldi. Kızımın kulağına ezan okuyup adını verdi; Neslihan.

Neslihan'ın üstün zekası hemen fark ediliyordu. Bütün çocuklar gibi o da çok merhametli, sevgi dolu ve uyumluydu. Dört yaşında nefrit denilen bir böbrek hastalığına yakalandı. Hastalandıktan sonra dört yıl boyunca Ankara Hacettepe'ye gidip geldi. Hiç şikayet etmedi.

Bir gün eşime öfkelenip "Ben bu hayattan bıktım." diye bağırınca, Neslihan o melek halile beni sakinleştirmek istedı.

"Hiç hayattan bıktır mı babacığım. Hayatın yemesi güzel, içmesi güzel." Asıl tedavisi Ankara Hacettepe'de yapılmıştı. Arada bir Karabük'teki Memur Hastanesi'ne de ufak problemler nedeniyle kontrolü yapılmıştı. Bir keresinde Memur Hastanesi'ndeki çocuk doktoru "Neslihan kansız kalmış kan vereceğiz." dedi. Kızılay'a kan almaya gideceğim sıra doktor kan gurubunu fala yazıyordu. "Doktor bey kan gurubuna bakıp yazınız." diye uyardı. Çocuk doktoru: "Daha o kadar bunamadık." cevabını verdi. Kızılay'a gidip kanı aldım. Akşam kızımı hastaneye yatıran doktor evine gitti. Nöbetçi bir pratisyen hekim ve hemşireler kan verme işlemini yaptılar. Biraz sonra Neslihan bana "Babacığım bana çikolata getir." dedi. Yeğenim İbrahim'le birlikte marketten alıp on dakika sonra hastaneye çikolatıyla geldim. Ama Neslihan gözlerini havaya dikmişti. Bir melek gibi masum uyuyordu sanki.

Panike:
"Neslihan kızım bak çikolata getirdim." Cevap vermedi. Sonra pratisyen hekim geldi. Çocuk doktoruna telefon etti. Ne kadar zaman geçti bilmeyorum, beni hastaneden bahçeye çıkardılar. Sonra bir akrabam bana

Hüseyin Avni ve Eşi Emine hanım

KÜLTÜR - SANAT

"Neslihan kız öldü daha gençsiniz. Başka çocuklar yaparsınız." dedi. Sanki tepeden aşağı buz gibi bir su dökündü. Ben bir gün göremesem Neslihan'ı özlerdim. Sonra çocuk doktoru ihtiyar babama: "Amca belki bir hatamız olmuştu ama yaşasaydı bu kız üç dört sene daha yaşırdı."

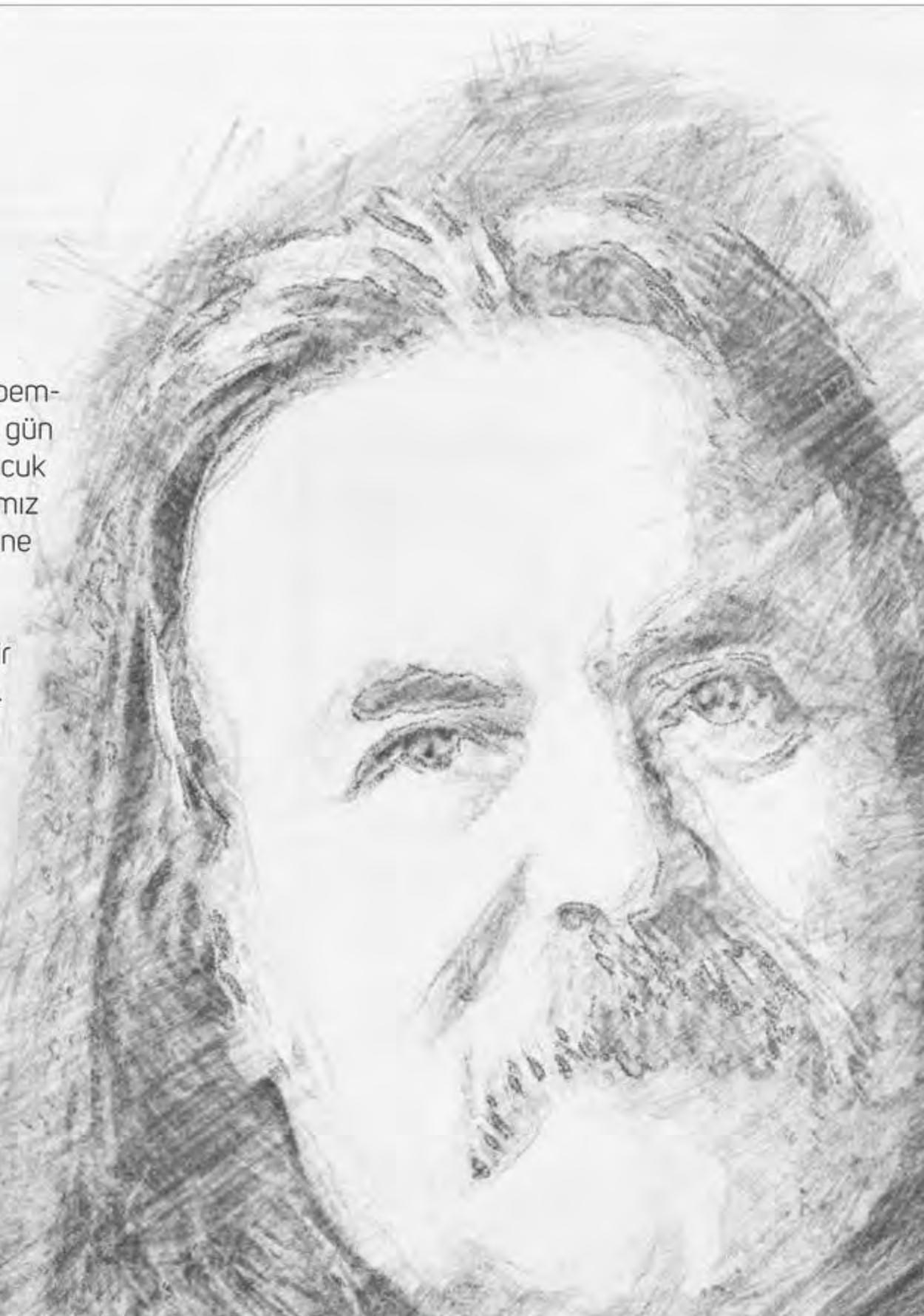
Neslihan 1988'de öldü. Yıllar geçti. Ayda bir kabristana gidip Neslihan'la konuşuyorum. 24 yıl her an her saniye Neslihan benimle birlikte; yazı yazarken biriyle konuşurken seyahat ederken.

"Allah daha çok sevmış." sözü teselli veriyorelbet. Sanki bana Neslihan adlı bir melek gönderilmiş gibi. Neslihan'a baktıkça ve sonraları onu hatırladıkça melekleri zihnimde tasarılayabiliyorum.

Materyalizme inanmıyorum. Bir gün Neslihan'la aherete göç eden sevdiklerimizle daha güzel bir âlemde buluşma bir sevince dönüşüyor. Onun için ölümden zerre kadar korkmuyorum. Hatta hazırlım ölüme yaşam 58 ve her geçen yıl bedensel ruhsal olarak dezavantajları düşünüyorum. Neslihan benim manevi ruh halimi yaydığı ışıkla o kadar güzelleştiriyor ki. Bu manevi ruh halini bazı dostlarım anlayacaklardır.

Afyonkarahisar'a terhis olduktan sonra hiç gitmedim. Orada Neslihan, eşim ve subay arkadaşlarımla yaşadığım o çok mutlu yılları hatırlamanın verdiği acıya tahammüle demeyeceğim için. İlk kez 24 Mehmed'in ölüm haberini duyanca bir ağlama patlaması halinde dakikalarca ağladım. Allah Mehmedlerin hepsine gani gani rahmet eylesin. Anne baba eş dost nişanlılarına sabır diliyorum."

İşte sevgili okur ben Kübalı bir yazarda da Cinozoğlu'nu buluyorum; Devlet Tiyatroları'nda Taner Turan'ın sahnelediği "Meraklı İçin Öyle Bir Hikaye" isimli oyunda da. Tesadüf bu ya oyunda Sait Faik şair Hüseyin Avni'nin (isim benzerliği) mezarı başına gittiğinde biz Cinozoğlu'na kavuşmuştuk. Sen de hatırla şairi, buradan başla onu okumaya. Selam sevgi ile...

HÜSEYİN AVNI CİNOZOĞLU ESERLERİ

ESER ADI	YILI	TÜRÜ
Her Şafakta Büyüdüler	1977	Şîir
Güller Öksüz Kalabilir	1979	Şîir
Masallar Sebiller Güvercinler	1980	Şîir
Kerem Denizi Zuhâl Yıldızı	1980	Şîir
Hamel Bürçuna Akan Nehir	1981	Şîir
Murat Dağının Askerleri	1984	Şîir
Göçeve Bir Çocuğun Düşler Rehberi	1984	Şîir
Safranbolu'da Tek Deniz Feneri	1991	Şîir
İstanbul'da Son Sedefkar	1994	Şîir
İstanbul Unutkan Yosma	1994	Şîir
Doruktaki Süreya Yıldızı	1994	Şîir
Albatroslar Yüksekten Uçar	1995	Şîir
Serçe Umudu	1996	Şîir
Kalbimi Çalan Şehir	1998	Şîir
Gölgesiz Kandil	2001	Şîir
Bir Albatrosun Düşler Defteri	2006	Şîir
Lirika'ya Akan İrmak	2007	Deneme
Kör Sahaf	2007	Şîir
Sol Kapak Takımında Çatlaklar	2008	Roman
Sınır Ötesi	2008	Şîir
Define	2009	Hikaye
Mükafat	2009	Şîir
Hayat Bana Yüreğini Açıyor	2009	Antoloji
Safranbolu'da Eski Bir Güneş Saati	2010	Kent monografisi
Makam-ı İşk Her Dem Ali	2011	Şîir
Para Şiiri Pul Edemez	2011	Deneme
Akumün İplerini Saldım (Çok yazarlı)	2011	Hikaye

TARİHİ YALNIZLIK

Dünyayı etkisi altına alan Covid-19 salgını
ve sokağa çıkma yasağı ile
Tarihi Çarşı'da ilk defa hayat durdu.
24.05.2020 - Pazar

Fotoğraf: Cemil Belder

TARİHİ YALNIZLIK

Dünyayı etkisi altına alan Covid-19 salgını
ve sokağa çıkma yasağı ile
Tarihi Çarşı'da ilk defa hayat durdu.
25.05.2020 - Pazartesi

Fotoğraf: Cemil Belder

YUNANİSTAN'IN DİPLOMASI DİRENCİ

Türkiye'nin Rodos ve Meis adaları etrafında Oruç Reis gemisinin petrol ve doğalgaz faaliyetleri kapsamında, 21 Temmuz-2 Ağustos tarihleri arasında sismik araştırmalarda bulunacağına ilişkin bir NAVTEX (Denizcilere Duyuru) ilan etmesi, Yunanistan'da üst düzeyde tepkilere yol açtı. Bu tepkinin nedeni, "Meis, Rodos ve Girit adalarının kita sahanlığının Türkiye tarafından görmezden gelindiği ve böylece Yunan egemenlik haklarının ihlaledildiği" iddiasıdır.

Atina'nın bu tezine göre Yunan adaları, tipki ankaralar gibi kendi kita sahanlıklarına ve münhasır ekonomik bölge alanlarına sahiptir. Ankara ise Yunan adalarının sadece 6 deniz mili ile sınırlandırılmış karasuları hakkının var olduğunu ve bunun haricinde herhangi bir kita sahanlığının bulunmadığını öne sürmektedir.

Türkiye ile Yunanistan arasındaki anlaşmazlıkların temel nedeni, Ege Denizi'ndeki (Adalar Denizi) başlıca sorunlardan ileri gelmektedir. Bu bağlamda, karasuları ve kita sahanlığı sınırlarının, iki ülke arasında henüz kesinlik kazanmamış olması, ana meselelerden biridir. Yunanistan ve Türkiye'nin Ege'deki egemenlik sahaları Lozan Antlaşması ile belirlenmiştir. Bu anlaşmayla sadece bazı adaların statüsü ile iki ülkenin karasuları sınırı (3 mil) tespit edilmiştir.

Dolayısıyla Lozan Antlaşması, karasuları dışında kalan deniz yetki alanlarına ilişkin herhangi bir düzenleme ortaya koymamıştır. Bunun nedeni, kita sahanlığı konusunun İkinci Dünya Savaşı'ni izleyen yıllarda gün yüzüne çıkan yeni bir tartışma olmasından ileri gelmesiydi. Zira bu dönemde petrol ve doğalgaz bakımından zengin deniz yataklarının keşfiyle birlikte devletler deniz yatağı Üzerindeki egemenlik iddialarını artırmışlardır.

Günümüzde Türkiye ile Yunanistan arasındaki tartışmaları sonlandıracak en doğru adım, yeni bir anlaşma yoluyla Lozan Antlaşması'nda bahse konu olmayan kita sahanlığının sınırlarının belirlenmesi olacaktır. Bunun yanında Yunanistan tarafından önce 6 mile, sonradan da 12 mile çıkarılmaya çalışılan karasuları sınırı tespit edilmelidir. Buna rağmen Yunanistan'ın böyle bir anlaşmayı hiç gündeme getirmemesi oldukça ilginç ve çelişkili bir durumdur.

Nitekim Yunanistan'ın benzer bir anlaşmayı, İtalya ile hazırlan ayı başında imzaladığı, Arnavutluk ve Mısır ile de müzakere safhasında olduğu bilinmektedir. Hal böyleyken Yunanistan'ın Türkiye'ye karşı aynı diplomatik üslupla hareket etmemesive anlaşmazlıkları çözüme kavuşturabilecek müzakere süreçlerinden ısrarla kaçınması, her şeyden evvel diplomasinin ruhuna, uluslararası hukukun teamüllerine ve iyi komşuluk ilişkilerine aykırıdır.

Ayrıca Yunanistan'ın Avrupa Birliği ve Amerika'dan aldığı desteği güvenerek deniz yetki alanlarını tek taraflı belirleme girişiminin yanı sıra Doğu Ege Adaları'nı, Lozan ve Paris anlaşmalarına mugayir bir şekilde silahlandırma çabası dikkat çeken bir başka hukuk dışı eylemdir. Benzer şekilde Atina'nın Ege Denizi'ni Yunanistan'ın ayrılmaz bir parçası olarak gören yayılmacı zihniyeti, Güneydoğu Avrupa ve Doğu Akdeniz'de barış, güvenlik ve istikrarı tehdit etmektedir.

Atina'nın uluslararası haritalarda hiçbir muammaya yer bırakmayan Türk toprağı Eşek adasını önce işgal etmesi ve ardından da adayı silahlandırma girişimleri, Yunanistan'ın Ege Denizi'ni adım adım gasp etme teşebbüsünün bir örneği olarak uluslararası toplumun önünde durmaktadır.

Bugün NAVTEX ilan edilen alanlara Atina'nın tepkisinin hukuki bir dayanağı yoktur. Bir defa Türkiye'nin egemenlik haklarıyla sıkı sıkıya bağlı olan temel bir hakkın kullanımı söz konusudur. Öte taraftan Libya ile imzalanan deniz yetki sınırlandırma anlaşmasından doğan meşru haklar icra edilmektedir. Dahası bu alanlar, usulüne Birleşmiş Milletlere bildirilen bölge içerisinde kalmaktadır.

Doç. Dr. İsmail ŞAHİN
TOBB Akademik Danışman

“

EĞER KENDİ HAYALLERİNİN
KAHRAMANI OLAMAZSAN,
BAŞKASININ HAYALLERİNDE
FIGÜRAN OLURSUN.

”

BAŞARI HİKAYESİ

RÖPORTAJ YASİN DİKMEN

CENGİZ ÜNAL İNŞAAT MÜHENDİSİ

www.safranbolutso.org.tr

Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odamızın dergisinde siz misafir etmekten mutluluk duyuyoruz. Kendinizden biraz bahsederek söyleşimizle başlayabilir miyiz?

Öncelikle bütün okurlarımıza selamlarımı ve sevgilerimi ileterek söyleşime başlamak istiyorum. 1972 yılında Kayseri'nin Erkilet beldesinde dünyaya geldim. İlkokulu beldemizin okulu olan Erkilet İlkokulu'nda okul birinciliği ile bitirdim. Aynı zamanda ilkokulda atletizm birinciliğim de vardı. Küçük yaştan beri yürümeyi, koşmayı, aktif olmayı çok severdim. Şimdiki hareketliliğim o zamanlardan gelmektedir. Orta öğretim için şehrə gittim. Sümer Lisesi'nde liseyi bitirdim. Lise hayatım da başarılarla geçtiğinden sonra 1989 yılında Selçuk Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesini kazanarak 4 yıl sonra genç bir inşaat mühendisi olarak iş hayatına atıldım.

Çocukluk hayallerinizde şu an yapmış olduğunuz meslek var mıydı? Yoksa hayat siz bu mesleğe mi sürükledi?

Kayseri'de doğmuş, anne baba ve altı kardeşiyle yaşayan geniş bir aileye sahiptim. Mühendis olmak çocukluk hayalimde vardi. Fakat elektrik elektronik mühendisi olmayı istiyordum. Mahallemez mühendis geçmiş kişileri gördüğüm zaman onlara imrenir, mühendis olma arzum kabarırdı. Fakat günümüz konjektöründe inşaat mühendisliğinin gelecek vaat eden meslek olduğunu düşündüğüm için Üniversite tercihlerimde inşaat mühendisliği bölümü yoğunluktaydı ve sonuç olarak inşaat mühendisliği bölümünü kazandım. Her bölümün kendine göre zorluğu vardır. İnşaat Mühendisliği bölümünde verilen eğitim gerçekten zordur ve ince hesaplar istemektedir. Matematiksel formüller ile iç içe olmanız ve üç boyutlu düşünübilme yeteneğine

sahip olmanız gerekiyor. Mesleğimi severek yerine getiriyorum. Pek çok insan günümüz şartlarından dolayı mesleğini sevdığını söyleyemez; fakat ben inşaat mühendisliğini çok seviyorum. İnsanlara ve ülkemize hizmet etmenin inşaat mühendisliğinden geçtiğine yürekten inanıyorum.

Kayseri'de doğup büyüdünüz fakat siz iyi an Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası dergisinin "Başarı Hikayesi" köşesine misafir ediyoruz. Safranbolu aşkına nasıl tutuldunuz?

1994'te mühendislik diplomamı aldıktan ve kısa bir süre

Çocukluk yılları / Babası ile odun keserken

Kayseri Belediyesi'nde çalıştıkları sonra özel sektörde bir firmada şantiye şefliği yapmaya başladım. Firmamız 3 yerde ihale kazanmıştı. Beypazarı, Ürgüp ve Safranbolu olmak üzere bu üç farklı yerde çalışacaktık. Ben de firmanın başmühendisiydim. Yöneticim bana nerede çalışmak istedigimi sordu. Ben de Tarihi Çarşı'yı görünce çok etkilendim. Osmanlıdan izleri üzerinde barındıran, kendini koruyarak tarihe kendini hapseden bu güzel şehrin ambiyansı, otantikliği beni büyюledi. Burası benim şehrim dedim ve 1996 yılında Tarihi Çarşı'da bulunan Kazdağlioğlu Meydanı'ni düzenleyerek Safranbolu'ya ilk hizmetimizi vermiş olduk. Yaklaşık sekiz yıl bu firmada şantiye şefliği ve yöneticilik yaptıktan sonra 2002'de kendi firmamı çok sevdiğim Safranbolu'da kurdum.

Bu bölgenin en zor restorasyon işini başarıyla gerçekleştirek, Safranbolu maceramıza çok hızlı giriş yaptık. 6042 metre uzunluğundaki Bulak Mencilis Mağarası'nın 500 metreresini turizme açarak, "Merhaba Safranbolu artık sana hizmet edecek Ünal Mühendislik firması var." dedik. Türk kent kültürünün önemli yapı taşlarından olan, 18. 19. yüzyıl ile 20. yüzyıl başlarında yapılan konakları ve kültürel zenginlikleriyle dikkat çeken Safranbolu tarih ve kültür mirası ile önemli bir bölge dir. Kendim ailem ve şirketim olarak biz bunun kıymetini biliyoruz.

Ticarete atılış hikâyenizi de dinleyebilir miyiz sizden?

Benim hayatım mücadele etmenin üzerine kurulmuş. Allah sağılıklı uzun ömür versin anneme, bana gebeliğinde sıkıntılar yaşamış. Her defasında bu çocuk düşer dediklerinde düşmemişim, yaşamaz dediklerinde yaşamışım, israrla hayatı tutunmuşum. Hayata gelmemdeki aksiyon, mücadeleci, yılmayan yıkılmayan yapıp, çocukluğunmdan gençlik yıllarına kadar da devam etti. Daha 17 yaşında Üniversite sınavına Kars'a girdim. O tarihlerdeki teknolojiyi, ulaşım zorluğunu düşünün. Mücadele edeceğiz ya illa, memleketimizde, evimizin önünde değil; saatlerce uzaktaki Kars'ta, yaklaşık olarak evimden 850 km uzaktaki yerde sınava girdim. Babam sınav kağıdını görünce şakaya karışık "Oğlum sınav kağıdın

geldi hayırlı olsun, Kars Gazi İlköğretim Okulu'nda sınava gireceksin, iyi barı çok uzak yer çıkmamış." dedi. Ben de "Yok baba ne Kars'ı? Kayseri'de bulunan Gaziosmanpaşa İlkokulu'dur." dedim.

Sonra bir baktım hakikaten Kars yazıyor. Lisede öğrenciniz, hedefleriniz var, hayatınızın en önemli sınavlarından birine gireceksiniz ve sınav kâğıdınızda 850 km uzaktaki bir şehir yazıyor. Şaşkınlığımızı düşündürün. Vardır bunda da bir hayır dedim, ne yaptım ettim tek başıma Kars'a gittim. 24 saat tek başına trenle yolculuk yaptım. Sonra yine tek başıma geri döndüm. Ben bu hayatı tek başıma kazandım. Evlendikten sonra da kıymetli eşimle çabaladık. Sonra yöneticilerimiz ve çalışanlarımızla devam ettirdik. Benim anayasamın birinci maddesi sudur "Rızkı Allah verir, hazinesi geniştir. Rızk için çalış, paylaşmak için kazan."

Annen ilkokul dönemlerinde ticarete alısmam için süt, yoğurt ve yumurta sattırdı. Okuduğum okulumun arka sokaklarında okul arkadaşlarının yanından geber; sütçü, yumurtacı geldi, diye bağırlırdım. O dönemlerde, o yaşlarda olup da çok nadirdir çocukların ticarete atılması; genellikle çekinirler. Ticari bir aklı ve mizaca sahip olma ile ilgili bir sınavı olmasa, yapamaz utanır. Annemin verdiği bütün ürünler satardım. Annem de cömertti, her defasında bana haçlığını verirdi. Ben de aldığı ilk harçılıkla ne alımlı olabilirim? Başka bir çocuk olsa dondurma alır, çikolata alır, top alır. Ben hesap makinesi aldım, ilk harçlığımı koşa koşa hesap makinesi almaya gittim. Mizacında var

Ağrı - Patnos'da askerlik görevini yedek subay öğretmen olarak yaparken.

ticaretle uğraşmayı sevme işi. Aynı zamanda yürümez, koşardım. Çok hareketliydim. Ortaokul çağlarında çobanlık da yaptım, bağ bahçe işlerinde de çalıştım. Üniversiteye gelince de çalışma işim son bulmadı. Araba alma hedefim vardı, bu hedefe ulaşmam için iyi para kazanmam lazımdı. Bu para kazanma yolu da İstanbul'dan geçiyordu. 1992-93 yıllarındaki Galatasaray'ın Manchester United maçı olsun, yine Fenerbahçe'nin ve Beşiktaş'ın Avrupa Kupaları maçları olsun, Konya'dan İki arkadaşı trene biner soluğu İstanbul'da alırdık. Dolmabahçe'de kaşkol, eldiven, bayrak gibi ürünleri satan mağazadan senet karşılığı bunları alırdı; maç sonu satıp parasını ödüyorduk. 1 kuruşa alduğum bayrak, 1,5 kuruşa gidiyordu. Zor sattığımız ürünleri, Manchester

BAŞARI HİKAYESİ

United galibiyeti gibi önemli zafer kazandığımız zaman, 10 kuruşa bile satıyor ve hepsi bitiriyorduk. Yaz aylarında eldivenleri bile satabiliyorduk. Kazandığımız paralarla İstanbul'da Mercan Yokuşu'na gidiyor o zamanın modası olan kazak ve kot pantolonları alıyordu. Dönüşümüz, para kazandığımız için kendimize bir iyilik yapıyor, otobüsle yapıyorduk. Dönüğümüz zaman üniversitedeki arkadaşlarımıza burs alındıkları tarihlere göre 3 aylık taksitlerle satışlar yapıyor ve bütün ürünleri tüketiyorduk. Para kazandıkça ticareti daha çok sevmeye başladım. Üniversite 3. Sınıfa geçmeden araba alma hedefine ulaşım ve Murat 131 marka araba aldım. Sadece ticaretten kazandığım para ile aldım. Ayrıca babamın bir yılıncıda iki ablam ve bir ağabeyimin düğün masrafları için kredi kooperatifinden çekmiş olduğu krediyi kapatmasına yardım ettim. Yaz aylarında, okulun olmadığı dönemlerde de hiç boş durmadım. Fethiye'ye, Ölüdeniz'e Nevşehir'in meşhur olan çanak çömleklerini satmaya giderdim. Fethiye Belediyesi'ndeki yetkililerden

Türkiye'nin ilk Safranbolu'da inşa edilen Cam Seyir Terası

sektörde işe girdim, ilk işim Giresun'a vatanıma milletime daha faydalı olacağımı düşünüyordum. Memur olursam kendimi kurtaracaktım ve ben kendimi kurtarmak istemiyordum. Babam ve ağabeyim askeriyede memurlardı da hıkkıdükkükten ben onlar gibi memur olmayacağı, ticarete atılacağım demedim. Şimdi memuriyete atılırsam, hedeflerime ihanet etmiş olacaktım. Belediyeden sonra özel

Restorasyonu tamamlanan Safranbolu Kent Tarih Müzesi

Nereye bakarsak mutlaka imzanızı görüyorum. Özellikle turizm yerleri olan Bulak Mağarası, Kristal Teras Projesi, Hıdırlık Seyir Terası gibi Safranbolu'nun önemli gezi destinasyonlarında grubunuzun imzası var. Firmanızı kurarken kısa sürede bu kadar büyük işleri başarabileceğinizi tahmin edebiliyormuydunuz?

Çok güzel bir soru Yasin Bey. Küçükükten beri hedeflerime ulaşacağımı biliyordum çünkü kendime çok güveniyordum. Sadece hedeflerime tahminimden daha genç yaşlarında ulaşım. Biz Safranbolu'da iş yaparken bu iş zor ya da bu iş kolay iş demedik;

Restorasyonu tamamlanan Ankara Resim Heykel Müzesi

hepsini başarmak için çalıştık. Bulak Mencilis Mağarası uğraş gerektiriyordu, kimse yapamadı biz yaptık. Sonuçta gurbeteydik, gurbette kabul görmek için bazı şeyleri ispatlamak, daha çok çalışmamış ve yapılmayanları yapmak gerekiyordu. Biz çok gayret gösterdi, özellikle Karabük ve Safranbolu'ya çok emek verdik, çok şey kattık ama Karabük ve Safranbolu da bize çok şey verdi, minnettarım ve teşekkür ediyorum. Kristal Teras projemizde dünyanın sayılı proje ve uygulamalarından andırır. Amerika'nın Arizona Eyaleti'nde örneği bulunan Kristal Teras'a bakıldığımda, moment olarak birleşim noktaları çok basit ve yapılabılır özellikle olan bir terasken; bizim Safranbolu'ya gerçekleştirdiğimiz terasta, birleşim hipotenüs dışında bulunan yelpaze şeklinde çalışılan dünyada örneği olmayan, risk alınarak yapılmış bir terastır. Ünal Mühendislik grubumuzun yüz aki projelerimizden dir. Bu proje tüm Türkiye'ye alyans gibi oldu, örnek teşkil etti, bu da bizi gururlandırıyor. Yine Hıdırlık Seyir Terası, Eski Hükümet Konağı restoranları da Bulak Mencilis Mağarası ve Kristal Teras projesinde olduğu gibi pek çok kişinin cesaret edip de gerçekleştirebileceği işler değildi. Bu projeler cesaret isteyen projeler olduğundan ve biz de hepsinden yüzümüzün akıyla çıktıığımızdan büyümeme vesile oldu. Büyüyen insan doğru yatırımlara devam ederse büyümeye devam eder. Ben söyleşimizin başında da belirttiğim

üzere, yükümem koşarım demiştim. Yeni projelerimi koşarak hayatı geçirmeye devam edeceğiz.

Aynı zamanda sizi farklı cemiyet alanlarında da göremekteyiz. Bu kadar işinizin aranızda buralarda da aktif olmak sizin zorluyormu?

Hayır, aksine daha da işime motive olmamı sağlıyor; ben durursam yoruluyorum. Yıllardır cemiyet alanlarında daydım ve hala aktif olarak olmaya devam ediyorum. Şu an söyleşisini gerçekleştirdiğimiz Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası'nın Meclis Başkanlığını yürütüyorum.

MÜSİAD Karabük Şubesi'nin Başkan Yardımcısıyım, Parti İl Başkan Yardımcılığı görevim oldu. Bunlarla birlikte Uluslararası projelere imza atan, Türkiye'nin saygın işadamlarının olduğu vergi rekortmeni, Forbes dergisine girmiş iş adamlarının bağlı olduğu DEİK'in Diş İlişkiler Ekonomik Koordinasyon Kurulu Başkanı ve yatırım yaptığımız şirketler kurduğu muz Karadağ'da DEİK Türkiye - Karadağ Yönetim Kurulu üyesiyim. Ticaretimin yanında cemiyet hayatının vermiş olduğu enerji; ticaret yapmamıza, istekli olmamıza, istihdam ve katma değer oluşturmamıza olanak sağlıyor.

Restorasyonu tamamlanan Ankara Resim Heykel Müzesi

BAŞARI HİKAYESİ

Şirketiniz, Safranbolu ve Karabük'le sınırlı kalmayarak ülkemizin büyük şehirlerinde de projeler yapmaktadır. Şirketinizin ülkemizdeki konumunu nasıl görüyorsunuz?

Enerjimize Safranbolu ile kavuştuğumuzu çok iyi biliyoruz öncelikle üzerine baba baba onu söylemek istiyorum. Safranbolu ile birlikte İstanbul, Ankara, Zonguldak, Kastamonu, Kayseri, Bartın gibi birçok şehirde hem restorasyon hem konut hem de kamu sektörüne ait yapımları işlerini yaptıktı. En güzel yerlerin örnek göstermek gerekirse Amasra Müzesi, Koç Müzesi'nden sonra interaktif sistemle çalışan Türkiye'nin ikinci müzesidir. Buranın restorasyonu grubumuz tarafından gerçekleştirilmişdir. Onur duymaktayız. Devletimiz, tarihi yapılarıımızın gelecek kuşaklara aktarımı konusunda, ilgili bakanlıklar ve yerel yöneticilerle önemli kararlar alarak geçmiş geleceğe taşımaktadır. Bir yapının varoluş nedeninin temeli insandır. İnsan eliyle yapılan her şey insan için yapılmış olup, önemli olan onun yaşantısına hizmet etmesidir. Eskiye, orijinal fonksiyonunu kaybetmiş bir yapının restorasyonundaki esas amaç, onu insan yaşantısına iade etmek olmalıdır. Restorasyonlar hem yeniden inşa gibi büyük müdahaleleri kapsar, hem de eksik bir detayı tamamlamak gibi küçük müdahaleleri de içine alır. Yapıyı özgün haline yakın bir görünüşe getirmek için yapılan temizlik de bu kavramın içinde tanımlanır. Eğer restorasyon gerekliliği olan bir tarihi yapı üzerinde çalışma yapılacaksa, tüm

Ankara Ulucanlar yarı açık cezaevi restorasyonu

Ankara Resim Heykel Müzesi / Ahşap & Altın varak süslemeli tavan restorasyonu

müdühalelerin doğruluğu kanıtlanmış verilere dayandırılması şarttır. Aksi takdirde yapıya ve çevresine geri dönüşü mümkün olmayan zararlar verilebilir. Restorasyonun amacı, kültürel varluğun kültür açısından önem taşıyan özelliklerini ortaya çıkarmaktır. Restorasyonlar, geride kalan özgün malzemeye ve önceki duruma ait güvenilir kanıtlar üzerinde temellendirilmelidir. Kültür Bakanlığı'na ait Ankara Valiliği ile ortaklaşa restorasyonunu gerçekleştirdiğimiz Resim Heykel Müzesi'nin 1. ve 2. etabına gurbumuz tarafından restore edilmektedir. Resim Heykel Müzesi Türkiye'nin en önemli resim ve heykel üzerine teşhir edilmiş müzelerinden bir tanesidir. Yaklaşık olarak 3500'ün üzerinde tablo bulunmaktadır. Türkiye'nin ve Dünya'nın en kıymetli sayılan eserleri, grubumuz ve ekibimiz tarafından konservasyonu, rehabilitasyonu yapılarak İtalya'dan getirdiğimiz yangına dayanıklı özel dolaplarda muhafaza edilerek tamamlanmıştır. Ülkemizce nami olan, ünlü Ulucanlar Yarı Açık Cezaevi Restorasyonu da grubumuz tarafından tamamlanmıştır. Ankara Altındağ Belediyesi Hamamarkası'nın restorasyonunu tarihi dokuya uygun şekilde tamamladık. Vakıflara çok eserler teslim ettik. İstanbul'da Ahmedîye Medresesi'ni, yine Kuleli Askeri Lisesi'nin köşesinde bulunan ve çok meşhur olan Boğazla sıfır konumda bulunan diğer adı "Bordo Cami" olacak da bilinen Kaymak Mustafa Paşa Camii'ni üç yıldır restore ediyoruz, elhamdülillah teslim etmek üzereyiz. Abide dini eserlerden biri olan Hüdai Hazretleri'nin Külliyesi ve şeyh dairesi restorasyonları da yine İstanbul'da teslim ettiğimiz değerlerdir. Bizim ana temalarımızdan bir tanesi de nerede ticaret yaparsak yapalım, önceliğimiz Karabük ve Safranbolu'dan satın alma işlemini gerçekleştirmektir. İstanbul'da restorasyon yaparken buradaki firmamızı arıyoruz, bize boyalı ve ahşap malzemesi lazımlı buradan satın alma yapacağınız hazırlığınızı ona göre yapın, diyoruz. Ulucanlar Cezaevi'ni yaparken

bile klima iklimlendirme ile ilgili buradaki firmayı arayıp onlarla pazarlığı yapıp ürünleri onlardan aldık. Aynı zamanda Safranbolu'da konut satarken, buradaki hemşehrilerimizin ekonomisinden yararlanırken de bu bölgenin ekonomisine katkı sağlamaya çalışıyoruz.

Bizlere bu kadar eseri yapmak gurur verse de; bu eserlerin yaparken oluşturduğumuz istihdam, bizleri daha çok mutlu ediyor. Her yıl dört yüz kişiyi istihdam edecek şekilde iş gerçekleştiriyoruz. Bu da bizim asıl övünç kaynağımız. Kriz ortamlarında bile biz herhangi bir içimizi çıkarmadan işlerimizi gerçekleştirdik. Pek çok firma panik yaşıarken biz panik yaşamadık. Benim yöneticilerime verdığım direktif şu oldu: Ülkemizde içinde olduğu durum ne olursa olsun çalışmaya devam edecek, üretmeye devam edeckesiniz. Ne kadar zor şartlarda çalıştığını biliyorum, bizim kolay işimiz şimdiden kadar olmadı, şimdiden sonra da olmayacağı mutlaka emek vereceksiniz ki refaha çalışabileceğiniz. Eğer olduda her şey ters gitti, ödemelerimizi alamadık. Ne kadar kişi çalışıyor bizde, 400 kişi. Önce bir numaraya Cengiz Ünal'ı yazacağım; evimi, arabamı, tarlamı, üzerinde olan her şeyi satacağım. Yetmedi mi, sonra üst yönetimim aynı şekilde elinde olanları satmaya devam edeceğim. Ama asla kriz var diye işçi çıkarmayacağım, onların ekmeği ile oynamayacağım, dedim. İşçilerimize bu şekilde yaklaşlığımızdan, onlar da bizi hiç mahcup etmedi. Özveri ile çalışmaya devam ettiler. Her birine ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Söyleşimiz sırasında DEİK Karadağ Türkiye Yönetim Kurulu Üyesi olduğunuzdan bahsettiniz. Karadağ'a ilk adınızı nasıl attınız?

Çok fazla yurt dışı gezisi yapıyorum. Bazen Ticaret ve Sanayi Odası ile bazen MÜSİAD ile bazen de DEİK ile çok yurt dışı iş gezilerim oldu. Yurt dışı gezilerinde bizim bölge insanımızın da yurt dışında işler yapabileceği, ülkeye döviz girdisi sağlayabileceği ile ilgili kanaatim vardı. Yatırım yapmayı çok sevdigim için gittigim ülkelere hep bu gözle baktım. Hangi ülkede neler yapabilirim araştırdım. 3 sene önce Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası ile Arnavutluk-Karadağ yurt dışı iş gezisine katılmıştım. Buradan düzenleyenlere tekrar teşekkür ediyorum. Gezimizde Balkanların Karadağ bölgesini, denizi ile tarihi dokusu ile İtalya'ya ve Avrupa'ya yakınılığı ile keşfedilmemiş cennet olduğunu hissettim. Karadağ'da şirket kurarak yurt dışında iş yapma ile ilgili düşüncem iyice pekişmiş oldu. Döndüğümde araştırmalar, istişareler yaptım, danışman firmalarla görüşerek 8 tane şirket kurmuş oldum. Projelerim var, oralarda da hedeflerim var. Safranbolu'ya yapmış olduğumuz Kristal Teras projesini, yabancı dile çevirek ayını yapmak için teklif sunduk ve dönüşlerini bekliyoruz. Karadağ üzerinden başka Avrupa ülkelerine açılabilir miyiz diye düşünüyoruz, onların araştırmalarını yapıyoruz. Tabi bunlar uzun soluklu işler, birden olacak işler değil. Ülkeyi tanımadım, insanları tanımadım lazımdır, ticaretini ve teşviklerini tanımadım lazımdır. Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası ile başlamış olduğumuz yurt dışı serüveni DEİK ile taçlanmış oldu. DEİK yönetiminde olduğum için Karadağ-Türkiye ticari aksiyonlarının yönetimi bizim gözetimimizde oluyor. Sağlık, inşaat ve turizm üzerine yatırımlar var ama DEİK bu bölge için ilk etapta çok büyük yatırımları tavsiye etmiyor, öncelikle butik yatırımlar yapın

istiyor. Nüfusu bir milyona yakın küçük bir ülke olduğu için yatırımin karşılığı olamayabilir, kaldırımayabilir tavsiyesinde bulunuyor. Yurt dışı serüvenimiz şu an bu şekilde ilerliyor, yeni hedeflerimize sağlam adımlarla ilerliyoruz.

Cengiz Ünal'in yeni hedeflerini nelerdir?

Benim büyük hedeflerimden birisi Balkanlar üzerinden Avrupa'da ses getirecek restorasyonlar yapmak. Şu an ülkemizde sayılı restorasyon firmaları arasıdayız. Biz ülkemizle sınırla kalmayarak bu hedefimizi daha da ilerletmek istiyoruz. Benim hedeflerim hep ticaret üzerine kurulu; makam, mevkii, koltuk üzerine kurulu değil. Bu tarz kişiler birkaç kişiyi zor istihdam ediyorken; biz yüzlerce insanı istihdam edip, onların evlerine ekmeğini götürmelerine vesile olmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

Yüzlerce insanı istihdam ediyorsunuz. Bu yükün ağırlığını omuzlarınızda hissediyor musunuz?

Kesinlikle hissediyorum. Özellikle son yıllarda inşaat

BAŞARI HİKAYESİ

sektörünün yaşadığı sıkıntılar ortada. Bölgemizde de inşaat sektörü çok sıkıntı yaşadı, şirketler ya konkordato ilan ettiler ya kapatmak zorunda kaldılar. Çok sağlam adımlar atmak gerekiyor bu işte. Ticaret erbabinin ayakta kalması için öz sermeyesinin olması lazım. Bizim ülkemizin en büyük sorunu ticaret erbabinin öz sermeyesi olmamasıdır. Hepimizin arsaları var, evleri var, satacağımız çok metalar var. Kriz ortamlarında ekonominin sıkıntıya girdiği zamanlarda bunları da satamıyoruz; yedek akçe dediğimiz sermayemiz olmadığı için sıkıntı çekiyoruz. Bunun sonucunda da iflaslar kaçınılmaz oluyor ve ülkede yeni işsiz insanlar çoğalıyor. Benim üzerinde hissettiğim en büyük yük çalışanlarımızdır. Yirmi kusur yıldır ticarettiyim daha benim işten çıkışlığım bir işçim bile olmadı. Ancak memuriyete geçmiş, mazereti olan, parmakla可以说 kadar insan ayrılmıştır bizden. Bunun devem etmesi içinde tüm zorluklara göğüs germeye devam ediyoruz.

Ticarete atılmak isteyen gençlere vermek istediğiniz altın öğündünüz var mı?

Öncelikle gençlere söylemek istediğim

en önemli davranış dürüst olmak ve kazandığınızı paylaşmak. Ticarette, ailede, kısaca insan hayatında paylaşmadığınız sürece büyümeyorsunuz. Başarı getiren etmenlerin başında programlı çalışmak, ne yaptığıni bilmek, hakkaniyetli iş yapmak gelir. Okul çok önemlidir. Mükünse Üniversite okusunlar yada meslek eğitimi alınsınlar. Ticarete atılmak isteyenler başarılı olabileceği alanda ticarete başlasınlar. Bilmedikleri bir alanda ticaret yaparsa başarılı olamazlar. 'Başarı başara cağım diyenindir' diye bir söz vardır. Bu söz ticaret için çok önem arz ediyor. Cesaret ve başarı birbiriley orantılıdır. Eğer ticaret yapacaklarsa, ben bu alanda başarabilirim diyebiliyorlarsa korkmadan ticarete yönelsinler. Zamanın elinizdeki en önemli değer olduğunu unutmayın. Zamanınızı, parınızı değerlendirdiğinizden daha özenle kullanınız. Parayı yerine koyabilirsiniz, ama boş harcanan zamanı asla yerine koyamazsınız. Kisaca kendinizi tanıယacsınız, ne istediğinizi bileceksiniz, isteklerinizle kişisel imkânlarınız örtüsehenek yani hedeflerinizi gerçekçi bir yaklaşımla belirleyeceksiniz. Gençlerimiz ülkemize hizmet etmek için hevesli olmalıdır. Ben bunun için bir örnek göstermek istiyorum: Selçuk Bayraktar. Takdir ettiğim ve çok sevdiğim bir isimdir. Ülkesi için gecesini gündüzüne katan,

Son olarak üyelerimize söylemek istediğiniz bir şeylervarmı?

Başarıya giden yolda karşılaştığımız zorluklara karşı yılmamamız gerektiğini karga ve kartalın hikâyesi ile anlatmak istiyorum. Karga, kartalın sırtına havada iken konabilen tek hayvandır. Kartal ise bunu umursamaz, tam tersine daha yükseklere çıkar. Oksijen miktarı azaldıkça karga bilincini yitirir ve aşağı düşer. Yani insan hedefine doğru giderken onu aşağıya çekmek isteyenler önemsemeden yoluna devam etmelidir. Bir müddet sonra bunlar kendiliğinden kişinin yolundan çekileceklidir. Bizim tek doğrumuz dürüstlük olsun. İbadet gibi ticaret de hile kabul etmez, dürüstlüğüümüzden asla taviz vermeyelim. Son olarak insanımıza teşekkür, yaratanimiza şükredelim. Ben başta Safranbolu halkı olmak üzere Safranbolu Ticaret ve Sanayi Odası Üyelerimize ve bizlere inanan, güvenen herkese teşekkür ediyor sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Safranbolu'da turizme kazandırılan Bulak Mağarası

TARİHİ YALNIZLIK

Dünyayı etkisi altına alan Covid-19 salgını ve sokağa çıkma yasağı ile
Tarihi Çarşı'da ilk defa hayat durdu.
24.05.2020 - Pazar

Fotoğraf: Cemil Belder

SEMİH YILDIRIM

www.safranbolutso.org.tr

Sizi tanışabilir miyiz bize kendinizden bahseder misiniz?

Karabük doğumluyum, ilk orta ve lise öğrenimimi Karabük'te tamamladım. Anadolu Üniversitesi Halkla İlişkiler Bölümü'nden mezun olduktan sonra ticari hayatı atıldım. Ticari hayatımda farklı iş kollarında çalıştım. İş hayatında edindiğimiz tecrübeleri Türk kahvesine olan ilgimle birleştirdim ve kahve ticareti yapmaya karar verdim. Son üç yıldır kahve hayatımın bir parçası oldu. 2018 yılında aile büyüğlerimin de desteğiyle Türk kahvesi üretimi üzerine ticaret hayatına başladım.

Kahveye olan ilgimiz bizi farklı projeler yapmaya da yönlendirdi. 2019 yılında Türkiye'nin ilk Kahve Müzesi'ni kurarak işletmeye başladık. Müzeye gelen misafirlere Türk Kahvesi ile ilgili bilgiler veriyoruz, onları kahve çeşitlerimizle tanıştırıyoruz. Hem müze olarak hem de bölgemizin tek kahve üreticisi firması olarak ticari hayatımı sürdürmeye çalışıyorum.

Kahve Müzesi ilginç bir fikir, böyle bir müzeyi açmak nereden akınıza geldi?

Kahvenin Türk insanların hayatında çok önemli yeri var aslında. Özellikle 1930'lu, 1940'lı yıllara kadar tek içecek de diyebiliriz kahveyi. Çünkü o döneme kadar hayatımızda çay yok. Biliyorsunuz ülkemizde 1930'lu yıllarda çayın ekimi

“Kahvenin 500 yıllık hikayesinin anlatıldığı Türkiye'nin ilk ve tek Kahve Müzesi” Safranbolu'da hayata geçiren iş insanı.”

başlıyor, hayatımıza 1940'lı yıllarda giriyor. O dönemde insanların sadece kahve içiyor. Osmanlı döneminde kahve pazarının en önemli ülkesiyiz. Kahveyi, dünyaya biz tanıtmışız. Osmanlı topraklarının en ücra köşelerinde kahve içiliyor, Avrupa henüz kahveyi tanımiyordu. Dolasıyla kahve hayatımızın çok önemli bir içeceği. Bu önemine binaen dünya miras listesine alınan ilk içecekler. Bu önemli içecek hak ettiği yerde olmadığını düşünüyoruz.

Türk Kahvesi üzerine farklı bir proje hayata geçirmek istedik. İlk olarak Safranbolu'da, Safranbolu'ya özgü bir kahve yapmak için yola çıktık. Uzun Ar-Ge çalışmalarının sonunda Safranlı kahveyi ürettik. Kahvemiz çok ilgi gördü, bu ilgi bizi daha iyi şeyler yapmaya yöneltti. Kahveye ve tarihine olan merakımız sayesinde yıllar içinde kahve ile ilgili ekipmanları toplamaya başladık. Kahve ticarete başladıkten sonra, topladığımız bu ekipmanları iş yerimizde sergiledik.

Ekipmanları toplarken hedefimiz ve hayalimiz, Türkiye'de olmayan Türk Kahvesi Müzesi'ni kurdum. Safranbolu'nun Tarihi Çarşı kısmında Demirciler Çarşısının üst sokAĞında bulunan çok eski bir konağın altında özel bir yer bulduk ve orayı restore ederek müze haline getirdik. Böylece Türkiye'nin ilk ve tek kahve müzesi ortaya çıkmış oldu. Çok büyük ilgi gördü. Türk kahvesine ilgi duyan insanların uğrak yeri olmaya başladı. Gelen konuklarımıza Türk kahvesine dair ekipmanlardan başlayarak, kahve kültürü ile ilgili bilgiler veriyoruz, alışı yükseltmeye çalışıyoruz. Türk kahvesi bizim için çok önemli, çünkü dünyada Türk adıyla anılan en önemli içeceğimiz. Üzülerek belirtmeliyim, Türk kahvesi bugün hak ettiği yerde değil. Kendi toplumumuzda bile sınırlı bir tüketim kapasitesi var. Kahve müzesini kurmamızdaki en önemli sebep, Türk kahvesi'nin tarihsel gelişimini hem kendi halkımıza, hem de yurt dışından gelen turistlere doğru olarak anlatıp, ilgiyi yüksek ve canlı tutmaktır.

Kahve Müzesi'nin Safranbolu'da açılmasının özel bir nedeni var mı?

İlk nedeni kişisel, benim Safranbolu sevgim. Safranbolu bizim çocukluğunumuza, gençliğimizi yaşadığımız; iş hayatı-

nda bir noktaya geldiğimiz çok önemli bir şehir. Hem dokusunu hem tarihini çok sevdigimiz için Kahve Müzesimi Safranbolu'da açtık. İkinci neden de Safranbolu bir Osmanlı şehri, Türk kahvesi de Osmanlı kültüründe yer alan çok önemli bir içecek, müzenin bu kültür ortamında olmasının daha doğru olacağına inandık. Aslında kişisel bir idealim ve bir hayalim var; Türk kahvesinin Safranbolu ile özdeşleşmesini istiyorum. Aynı Safranbolu lokumu gibi, Türk ve dünya insanlarına Safranbolu'da Türk kahvesinin çok önemli olduğunu hissettirebilmek için, böyle bir adım attım.

Ziyaretçilerimiz de bize bu müzeyi neden Safranbolu'da açtığımızı soruyor, onlara Safranbolu'nun Türk kahvesine çok büyük değer kattığını, Safranbolu ile çok önemli bir birlilikte olduğu anlatıyoruz. İstanbul gibi büyük şehirlerde kursaydıktı ticari olarak büyük girdilerimiz olurdu. Bugün bize bazı turistik il ve ilçelerden 'Kahve Müzesi'ni buraya taşıyalım' teklifleri geliyor. İçin doğrusu Kahve Müzesi'ni kurarken çok fazla ticari kaygı duymadık, ticaretimizi kahve üretimi ve kahve satışları üzerine yaptığımız için, müzenin kültürel bir öğe olarak Safranbolu'ya değer katmasını istedik, tercihimizi Safranbolu'dan yana kullandık.

Son yıllarda kahveye olan ilgi artıyor, siz bu eğilimi nasıl değerlendirdiğiniz?

Kahve dünyada, petrolden sonra ticareti en çok yapılan ürün. Çok büyük bir tüketimi var, dünyada gündə üç milyar fincanın üzerinde kahve tüketiliyor. Bu çok büyük bir rakam, sudan sonra dünyada en çok içilen içecek. İlgi her geçen gün artıyor. Yeni ve genç kuşaklar da kahveye dair daha farklı lezzetler, farklı kahve türlerini arıyorlar. Sonuçta kahve çok ciddi bir ekonomik ürün haline geldi. Ülkemizde kişi başına yıllık tüketim, son yılda elli gramlardan bir buçuk kilogramları yaklaştı. Bunlar çok önemli rakamlar aslında. Türkiye'deki parasal girdileri de bir milyar dolarlara buluyor. Burakamlardan dünyada yüz milyar dolarlara ulaşıyor.

Kahve çok önemli bir kültür, her toplumda kendine özgü gelenekleri ve çeşidi oluşmuş. Kahvenin dünyada ilk pişirme yöntemi Türk kahvesidir. Maalesef Türk toplumun kendine ait Ürünlere sahip çıkamama gibi bir özelliği var. Yunanlar son dönemlerde diğer birçok ürün gibi kahvemizi de sahiplenmek istediler.

Türk Kahvesi Kültürü ve Araştırmalar Derneği ve Kültür Bakanlığı'mızın öncülüğünde gerçekleştirilen girişimler sonuç verdi, Türk kahvesi Unesco

SÖYLEŞİ

büyüğen yeni nesil kahvecilik karşısında Türk Kahvesine olan ilgi nasıldı?

tarafından dünya miras listesine alındı. Bu girişim sayesinde kahvemiz, UNESCO tarafından somut olmayan kültürel miras listesine alınan ilk içecek oldu. Kahve hem ekonomik, hem sosyal hayatı çok önemli bir yere geldi. Biz de ürünlerimizi buna bağlı olarak çeşitlendirdik. Gelenlere müzemizin önünde oluşturduğumuz kafeterya bölümünde, kahvenin damak zevkimize göre ortaya çıkan kahvenin yüz yıllar önce yapılmış çeşitlerini sunuyoruz.

Müşterilerimize Anadolu'da bilinen ve unutulmaya yüz tutmuş, "CİLVELİ KAHVE" dediğimiz, kız istemelerde kullanılan ve üstüne badem konulan kahvemizin, "HİLYE KAHVESİ" dediğimiz, ceviz, bal ve sütle yapılan kahvemizin yanında, kahveye olumsuz baksa bile sevebilecekleri, 'bir kere deneyeyim' diyecekleri lezzetler oluşturduk. Müzemizi ziyaret ettikten sonra misafirlerimizin ilk söylediği, "Kahve tarihi ile ilgili bu kadar bilgi sahibi olduktan sonra bir kahve içmemiz gerekiyor" sözleri; kahveye bakış açılarının değiştiğini, Türk kahvesi ve kültürune olan ilginin arttığını ve hedeflediğimiz amaca ulaştığımızın bir işaretti. Bunu görmek bizleri fazlası ile mutlu ediyor.

Türk Kahvesi'nin markalaşma çalışmaları ne durumda? Son yıllarda

yerlere getirmek istiyoruz. Kahve tek başına değerlendirlenmiyor, bunun yanında kahve ve fincan endüstrisi var, kahvenin sunumunda kullanılan araç gereçlerin üretimi de var. Bunları Safranbolu'ya kazandırılarak önemli birekonómik girdi sağlamış olacağız.

Bir fotoğraf gördüm, yer Bosna, kırsal bir alanda yere dökülmüş kahve dolu güzlerce fincan vardı. Nedir bunun hikâyesi?

Bosna Savaşı üzüntüyle andığımız büyük katliamların yaşandığı bir

dönem. O dönemde Bosnalılara yapılan çok kötü işkenceler var. Bir yerde kahve de olayın içine girmiş. Müzede sergilediğimiz, Boşnak fincanı dediğimiz bir fincanımız var. Bu fincan Bosna'da kulpsuz olarak yapılıyor, Türk kahvesi kulpsuz fincanlarda içiliyor. Sebebi de Bosna'da Sırpların Boşnaklara yaptığı bir işkence. Normalde kulplu fincanlarda biz fincanı üç parmakla tutuyoruz. Başparmak, orta parmak ve işaret parmağı ile. Parmakların fincanı tutuş şekli Sırpların siyasi bir simgesine çok benzetildiği için, fincanları kulpsuz üretmişler ve iki parmakla tutmuşlar. Bu tutuş şeklinde parmaklar ay, fincan da yıldız şeklini aldığı için, Sırlara bir mesaj verilmiş. Boşnaklar her yıl sekiz bin fincanla o katlamayı anıyor ve kulpsuz fincanlardan kahve içiyor. Şehit Bosnakların anısını böyle bir etkinlikle yaşıyorlar. Biraz hüzünlü, biraz insanları derinden yaralayan bir anı ama kahve o kültüre de bu şekilde girmiş. Türk kahve kültürü Bosna'da bir Osmanlı geleneği olarak hala yaşıyor. Kahvemiz orada halen Türk kahvesi adıyla sunuluyor. Sadece Bosna'da değil; bütün Balkanlar'da, Rus Cumhuriyetleri'nde, Türk Cumhuriyetleri'nde, Arap Cumhuriyetleri'nde de yaşatılıyor.

Kahvenin yapımı ve Türk kültüründeki yeri nedir?

Kahve dışardan gelen bir ürün, onun Türk kahvesi adını alması kahvenin Türk usulü hazırlanması ve sunumuyla ilgili. Kahvenin pişirme yöntemini bulan ilk milletiz. Kahve ilk keşfedildiğinde meyveleri önce kaynatılarak içilmiş, daha sonra kavrularak çekirdek halinde kaynatılarak içilmiş. Kahve Osmanlı topraklarına geldiğinde önce kavrulmuş, sonra öğütülmüş, daha sonra telvesiyle beraber cezvede pişirilerek yıllarca bütün dünya insanı tarafından Türk kahvesi şeklinde tüketilmiştir. Bu yöntem, kahvenin dünyada ilk pişirme yöntemi oluyor. Biz kendimizi ifade edemese de dünya kahveyi 'Türk kahvesi' adıyla içmiş. İkinci nesil dediğimiz filtre kahve bulunana kadar ki- bu 1900'lerin başını buluyor-Türk kahvesi biçiminde içilmiştir. Kahvenin insanı dinç tutan bir özelliği de var, hatta Mustafa Kemal Atatürk de Türk kahvesini çok severmiş. Kahveye çok önem vermiş, kahvesiz bir günü yok. Kahve insanın zinde de tutuyor bu yüzden tercih sebebi oluyor. İçinde kafein olduğu için insanları kendine bağlıyor. Kahve insanları birbirine de bağlayan çok önemli bir içecek. Bu sebepten ötürü kahve içmeyi teklif ettiğimiz insanlar değer verdigimiz insanlardır. "Çayın kalabalıkla arası iyidir; kahve ise ya yalnızlık ister, ya da bir dost, bir sevgili." Dolayısıyla kahve Türk kültürünün çok önemli biri olacağıdır.

Zigaretçilerin Kahve Müzesi'ne olan ilgileri nasıl?

Müzemizi 2019 yılının Mayıs ayında açtık. Koronavirüs sürecinden dolayı resmi açılışını henüz yapamadık, daha sonra yapacağız. Bu açılışa kahve ile ilgili Türkiye'den önemli isimleri de davet edeceğiz. Müzeyi ilk açtığımızda ilk gelen konuğumuzu çok iyi hatırlıyorum. Buraya ilk gelen insanlar şاشırdı: "Kahvenin müzesi mi olur?" dediler. Kahveyi gezerken anlattığımız kahve hikâyelerini dinleyince şashırdılar; şu cümleleri benim hala kulaklarımında: "Kahveye bakışım değişti, kahveyi sadece bir içecek olarak görüyormuşum ama müzeyi gezip sizi dinledikten sonra öyle bir şey olmadığını anladım. Kahve bir hayat tarzımış meğer." Bu çok önemlidiydi bizim için.

Kimler Kahve Müzesi'ni geziyor?

Safranbolu halkından da, dışardan gelen turistler de kahve müzesini çok benimsedi. Biz Çarşılıda arkada planda kalan bir yerdeyiz. Ama zaman içinde otelci, pansiyoncu, konakçı ve esnaf dostlarımızın tavsiyelerile gelen ziyaretçilerimiz oldu. Onların yönlendirmelerile kısa bir sürede tanıldık, bilindik. İşin gerceği reklam için bir bütçe ayırmadık, ağızdan ağıza, insanların tavsiyeleriyle gelindiği için tanıtım daha etkili oldu. Gelenlere kahve hakkında her şeyi ayrıntılısıyla aktardık. Müzenin

SÖYLEŞİ

İçindeki bilgilendirme yazılarını ayrıntılı okuyor, kahveye dair hikâyeleri dikkatle dinliyorlardı. Müzeyi gezip dışarı çıktılarında kahve içeren, tarihi değeri olan malzemeleri satın almaya başladım. Bu merak bende o kadar arttı ki elimdeki kahve ile ilgili ürünlerin çoğalmak için internet üzerinden müzayedelere katılmaya başladım. Bu süreçte büyük antikacılarla tanıştım, onlarla dost oldum. Zamanla onlar da kahve ile ilgili bir ekipman bulduklarımda bize haber verdiler. Biz de içinden işimize yarayanlarını aldık. Araç-gereç toplama süreci halen devam ediyor. Yeni ürünler bulduğumuzda müzemize kazandırıyoruz. Müzemizde Sütçü İmam'ın cevsi, Sultan Abdülhamit Han'ın fincanı, ilk elektrikli cezve gibi her birinin hikâyesi olan çok özel ürünler var. Müzemizi gezmeye gelen bazı misafirler, evlerinde bulunan büyüklerinden kalma hatırası olan; cezve, fincan, değirmen gibi ürünlerin müzemize hediye olarak göndermeye başladı. Mersinli bir öğretmenimiz, Mersin Tarsus'ta yaşamış. Anneannesi ve dedesinin 1948 yılında evlendiklerinde aldığı ilk eşya olan cezveyi saklamışlar. Müzemizi gezdıktan sonra: "Bu cezveyi bizim evde sadece biz görüyoruz, bunu size hediye etmek istiyoruz, burada daha antamlı olacağımı düşünüyoruz." diyerek müzemize hediye ettiler. 1908-1985 yılları arasında yaşamış Hatice ve Yahya

Yaman adında bir çiftimiz var. Onlara İngiltere'den gelmiş ve ince işçiliği olan iki adet fincan takımı var, sağ olsun torunları bize göndererek, müzemize hediye ettiler. Bağış yapılan ürünlerin bağıtlayanın adını Üstüne yazarak müzemizde sergiliyoruz ve bağıtlayanların isimlerini yaşatıyoruz.

Hayalimiz Kahve Müzesi'ni bir konakta hayata geçirmekti. Günün şartları gereği bunu yapabildik. İnsanların kahve ile ilgili farkındalığını artırmak için daha büyük bir mekânda, yenilikler katarak, daha kapsamlı bir müze tasarımlı ile devam etmek istiyoruz.

Kahve Müzesi'ne gelen insanlar burada ne ile karşılaşıyor ve neler öğreniyorlar?

İnsanlarımız müzenin kapısından girdikleri zaman, onlara kahvenin çekirdekten fincana yolculuğunu anlatıyoruz. İlk önce kahve çekirdek-

Müzenin içeriğinde kahve ile ilgili neler var. Bu malzemeler nasıl bir araya getiriniz?

Yaklaşık on yıllık bir süreç bu. Benim hem kahveye, hem tarihe olan meraklı-

rile başlıyoruz, dünyada üretilen kahve çekirdeklerinin nasıl yetiştirildiği, meyve aşamasından kavrulmamış kahvenin hikâyesini anlatmaya çalışıyoruz. Kahve müzesi yabancıların kullanılarak kavurma aletlerini, tavalarını gösteriyor ve kullanım şekillerini anlatıyoruz.

Asırlık el yapımı kavurma makineleri var, Soğudanlık dediğimiz kavrulan çekirdekleri soğutmak için kullandıkları ahşap aletler, pişirme aletleri; sap yapıları, ağız yapıları, gövde yapıları, farklı cezveler... Çok özel fincanlar, değirmenler; kahvenin fincana dökülene kadar geçtiği aşamalarda kullanılan bütün ekipmanları bir aksıla gelen misafirlerimize aktarıyoruz.

Kahveyi sevip sevmemek de önemli değil. Osmanlı'dan bize miras kalan bu kültür hayatımızın her aşamasında yer almış. Evlilik merasiminin başlangıcı olan kız isteme kültüründe bile çok önemli bir ritüel haline gelmiş kahve. Çok ciddi mesaj dili olmuş. İctiğimiz kahve, sözle ifade edemediğimiz mesajları kendinde barındırmış. Mesela Osmanlı dönemimde bir misafire gelir gelmez kahve ikram ediliyor, misafir kahvenin yanında sunulan suyu kahveden önce içirse karnının aç olduğunu anlaşılıyor ve ev sahibi tarafından hemen sofa hazırlanıyor. İçmeye kahve ile başlarsa karnının tok olduğu ve muhabbetle geçileceği anlaşılıyor. Yine Anadolu'da Manisa yöresinde yapılan cilveli kahvemiz var.

O dönemde genç kızlar kahvenin üzerine erkekte gönlü olduğunu belirtmek için çifte kavrulmuş tatlı badem koyuyor. Yine mirra dediğimiz Doğu ve Güney Doğu Anadolu'da çok içilen bir kahve var; çok acı ve sert bir kahve. Bu kahve cenaze evlerinde ortaya çıkmış, taziye gelen ve bu kahveyi içen misafir: "Acınızı paylaşı-

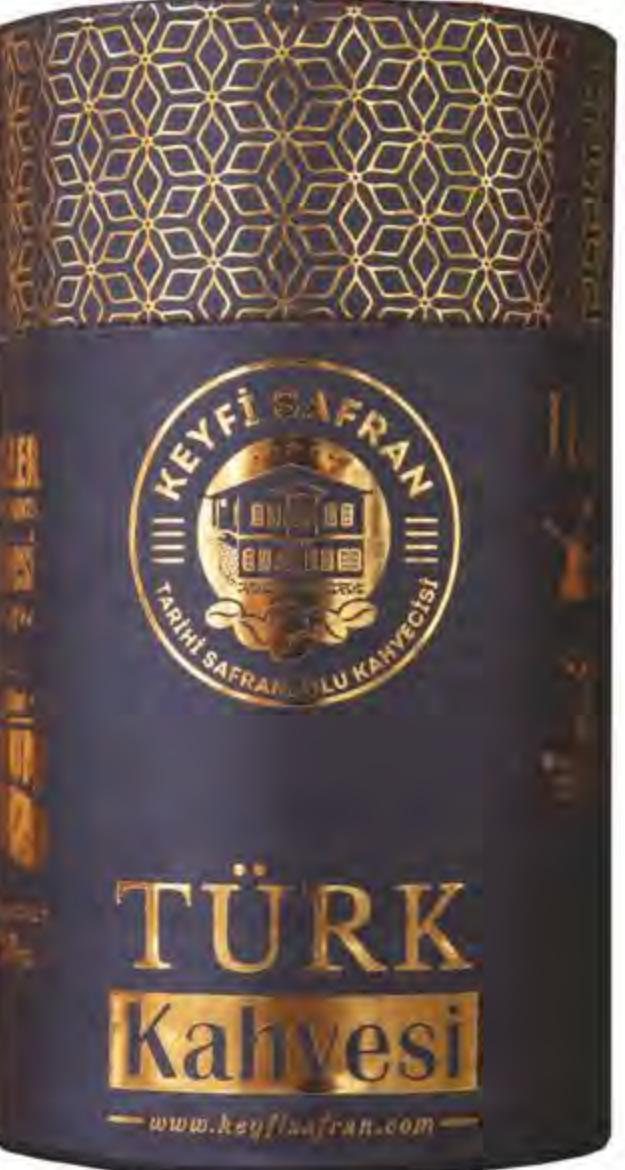
yorum!" mesajı veriyor. Yazılı kaynaklarımıza da yerli yabancı misafirlere kahvenin hikâyesini anlatmaya çalışıyoruz. Kahve müzesi yabancıların kullanılarak kavurma aletlerini, tavalarını göstergelerini ve kullanım şekillerini anlatıyoruz.

Asırlık el yapımı kavurma makineleri var, Soğudanlık dediğimiz kavrulan çekirdekleri soğutmak için kullandıkları ahşap aletler, pişirme aletleri; sap yapıları, ağız yapıları, gövde yapıları, farklı cezveler... Çok özel fincanlar, değirmenler; kahvenin fincana dökülene kadar geçtiği aşamalarda kullanılan bütün ekipmanları bir aksıla gelen misafirlerimize aktarıyoruz.

Kahve kültürü Safranbolu'da her geçen gün daha da önemli hale geliyor. Safranbolu'daki birçok işletme turistlere mangalda, közde kahveler yapıp sunuyor. Safranbolu'ya gelip de bir fincan kahve içmeden giden insan çok azdırılabılır.

Safranbolu lokumu kendini dünyaya tanıtmış, markalaşmış bir ürün. Safranlı kahveye gelince; lokum ve kahve birbirinin paydaşları, çok önemli bileşenleri. Bu ikisi ayrılmaz bir ikili. Ama burada uzun yıllar kahve ile ilgili bir çalışma yapılmamış. Biz bu eksikliği görerek, bir kahve yapalım dedik. Kahvenin buraya özgü bir kahve olsun istedik. İki yıllık bir çalışmanın sonunda, kahvede safranı kullanarak safranlı kahveyi ürettik. Bu konuda eşim beni çok destekledi, ürünlerimi ona tattırdık. Sonuçta doğru bir lezzete ulaştık. Ve hemen markalaşma, firmalaşma aşamasına girdik. 2018 yılında Keyfi Safran, Tarihi Safranbolu Kahvecisi markasıyla firmamızı kurarak, kahve serüvenimize başlamış olduk. Tarihi çarşıda ticaret yapan hem lokumcu esnafımızda, hem hediyelik eşya satan esnafımızda, hem Safranbolu'da faaliyet gösteren market kanalımızda, ulusal anlamda da internet ortamındaki satış mağazalarında çok ciddi ilgi gördük.

Türkiye'nin her yerine ürünlerimizi gönderiyoruz, keyfisafran.com ve kahvemuzesi.com internet siteleri üzerinden müşterilerimiz bizimle bağlı kurabiliyor. Yurt dışına da ürün gönderme çalışmalarımız var, Arap ülkelerinden talepler alıyoruz. Pandemi süreci bu çalışmalarımız biraz yavaşlattı ama devam ediyor. 2019 ve 2020

yılı başında Kahve Müzemiz öyle bir ilgi gördü ki yurt içindeki festivallere, fuarlara davet edildik. 2019'da Ankara'da yapılan Çikolata ve Kahve Fuarı'na onur konuğu olarak davet edildik. 2020 yılının başında İstanbul'da Türkiye'nin en büyük kahve fuarına katıldık. Orada hem Safranbolu'muzu, hem safranlı kahvemizi, hem Kahve Müzesi'ni tanıttık. Fuar sonrası fuarları ziyaret eden insanların Safranbolu'ya gezmemiş olduğunu gördük.

Gelecekteki hedefiniz nedir? Yeni projeleriniz var mı?

Türkiye'de bir "Türk Kahvesi ve Türk Lokumu Festivali" yapmak istiyoruz. Bu konuya idarecilerimizle konuştuğumuzda, onlar da çok sıcak baktılar. Böyle bir festivalin Safranbolu'ya çok yakışacağını inanıyorum. Türkiye'de kahve festivalleri var ama hep yabancı kahvelerin tanıtımı yapılıyor. Türk kahvesini lokumla birleştirip bir festival yapılmasını istiyoruz. Bu konuya ilgili çalışmalarımız sürüyor, projelerimiz hazır. Bu festival hem Safranbolu'u, hem de Türk kahvesinin etkin tanıtımına katkı sunacağını düşünüyorum. Bunun yanı sıra Rusya'da faaliyet gösteren Türk işadamı Osman Sönmez ile Rusya'da Coffe Turca markasıyla Türk kahvesi üretimine başladık Rusya ve ülkemize satışını yapıyoruz.

— ZAFRANBOLU TAYYARESİ — MUTLU VE KUTLU GÜN

Türk Hava Kurumu (THK) Türkiye Tayyare Cemiyeti adıyla 16 Şubat 1925'te Ankara'da kuruldu. Derneğin başlıca amacı sivil havacılığı geliştirmek ve Türk gençliğine havacılık alanında rehberlik etmektı. Mustafa Kemal Paşa'nın desteğiyle kısa zamanda önemli gelir kaynaklarına kavuştu-

ruldu.

12 Aralık 1925'te Donanma Cemiyeti'nin hakları Tayyare Cemiyeti'ne devredildi. Ayrıca Tayyare Fabrikası kurulması için çalışmalar başlatıldı.

9 Ocak 1926'da para ödüllü piyango düzenleme ve kurban derilerini toplama yetkisi Türk Hava Kurumu'nun tekeline verildi. Bu kaynaklar sayesinde dernek yurt düzeyinde örgütlenme olanağına kavuştu. Ardından 6 Ekim 1926'da Kayseri'de Uçak Fabrikası açıldı. Bu arada Ülke genelinde yardım kampanyalarıyla uçak alımı ve üretimi desteklendi.

1930'lu yılların başında bir uçak bedeli kadar yardım toplayan şehirlerin isimleri, uçaklara yazılamaya başlandı. Safranbolu halkının kampanyaya karşı gösterdiği olağanüstü katılım sayesinde "Zafranbolu" tayyaresi için 30 Ağustos 1931'de Kastamonu'da "Ad Verme Töreni" düzenlendi. Anılan gün Kastamonu, Zafranbolu, Araç isimleri tayyarelerre yazıldı.

Bu konuda Kastamonu'da yayınlanan Açıksöz ve Kastamonu Gazetleri'nde "Kastamonu Tayyaresi" başlığı altındaki haberler;

-Hamiyetli ve fedakar halkımızın vermiş olduğu ianelerle alınan Kastamonu tayyaresi 30 Ağustos Zafer Bayramı günü şehrimizde gelecek ve isim konma merasimi yapılacaktır. Bu sevinçli ve iftiharlı mersimin çok iyi bir surette yapılması ve tayyare şubemiz ve Belediye şimdiden hazırlanmaktadır. (Açıksöz Gazetesi, 18 Temmuz 1931, Sayı:2707)

-30 Ağustos zafer ve tayyare bayramı günü için hazırlıklar devam ediyor. Tayyarelerin ineceğinin yeri tesbit etmek üzere şehrimize gelen tayyare zabiti avdet etmiştir. İniş yeri Taşköprü yolunda Hacı Osman Efendi hanının üst tarafı intihap edilmiştir. Buranın tesviye tanzimiyle uğraşılmıyor. O gün Kastamonu tayyaresinden mada, Araç ve Safranbolu tayyareleri de gelecek ve ineciktir. Bu kazalarda inişe müsait yer olmadığından şehrimize inmesi tensip edilmiştir. Bu kazalardan heyetler gelecek ve tayyarelerin isim konma merasimi yapacaklardır. (Açıksöz Gazetesi)

-Kastamonu, Safranbolu ve Araç tayyareleri bugün saat on biri on gece şehrimizin semalarında görülmüşler ve Beypınarı'nda hazırlanan yerlerine inmişlerdir. Havanın kapalı olmasına rağmen tayyareler (2.5) saatte Eskişehir'le şehrimiz arasındaki mesafeyi kat etmişlerdir. Tayyarelerin gelmesi şehrimiz halkın sürülere gark etmiştir. Safranbolu ve Araç tayyarelerini görmek ve tayyarecilerimize hoş geldiniz demek için şitap (seğirtmek) etmektedir. Tayyarelerre isim konma merasimi yarın saat 14.00'te yapılacaktır.

Muhterem ve aziz misafirlerimize hoş geldiniz deriz. (Açıksöz Gazetesi 29 Ağustos 1931 Sayı:2725)

-Tayyarelere ad takma merasiminde Zafranbolu, kendi tayyarecilerine birer altın saat hediye etmişlerdir. Tayyareler bu sabah yedide Araç ve Safranbolu kasabalarını selamlayarak Eskişehir'e gitmişlerdir. Halkın teberruatiyla tayyare cemiyetin orduya hediye ettiği 37 tayyarenin ad koyma merasimi mahallerinde yapılacaktır. Bu mahaller: Araç, Akşehir, Hayrabolu, Gümüşhacıköy, İskilip, Beyoğlu, Üsküdar, Adalar, Kastamonu, Keşan, Safranbolu, Seray, Şarkikaraağaç, Yalvaç, Bayburt, Erzurum, Niksar, Siverek, Manavgat, Germencik, Dinar, Soma, Bodrum, Sındırı, Milas, Seferhisar, Fethiye, Bala, Bilecik, Bolu, Düzce, Gebze, Gemlik, Karamürsel, Kütahya, Demirci, Cizre olup, anılan gün bu ilcelerin isimleri de tayyarelere yazılmıştır. (Kastamonu Gazetesi, 01.09.1931 Sayı:3132)

UÇAĞIN ÖZELLİKLERİ:

Uçağın Adı	: BREGUET XIX A2
Kullanma amacı	: Keşif
Yapım Firma ve Ülke	: Societe Anonyme des Fransa
Motor Adedi ve Tipi	: Tek (450 BG, Lorraine W)
Ağırlığı-Baş	: 1500 Kg.
Ağırlığı En Çok Yükle	: 2195 Kg.
Yakıt Cinsi	: Benzin
Depo Kapasitesi Dahili Harici	: 255 Kg. - 49 Kg.
Yapım Tarihi	: 1919
Hizmete Girdiği Tarih	: 1919
Türkiye'de Hizmete Girdiği Tarih	: 1926
Hizmetten Çıkış	: 1937
En Çok Hızı	: 160 Km/s
Havada Kalış Süresi	: 4 Saat
Tavanı	: 7000 M.
Silahtları	: 2 Makineli Tüfek
Taşıma Kapasitesi	: 2 Kişi

“ 30 Ağustos 1931 tarihinde Zafranbolu adını alan bu uçak Emekli General Sn. Zafer Çamlıca ile Pilot Kurmay Albay Sn. Erhan Hangün'ün katkılarıyla günümüzde başka bir uçak kullanılarak (DORNIER) antilaşdırılmış ve unutulmaması sağlanmıştır. Adı geçenlere minnet ve şükranlarımı sunarız. ”

TAPU MÜDÜRLÜKLERİNDE COVID-19 VİRÜSÜ İLE ETKİN MÜCADE KAPSAMINDA YENİ SİSTEM

www.safranbolutso.ora.tr

Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğümüzün aldığı tedbirler doğrultusunda Covid-19 (corona) virüsü ile etkin mücadele sağlanabilmesi, halkın ve personelimizin sağlığını korunabilmesi amacıyla 18.03.2020 tarihinden itibaren; müdürlüklerimize yapılacak olan başvurular, Web-tapu sistemi üzerinden (<https://webtapu.tkgm.gov.tr>), işlem (randevu) talepleri ise (yabancı uyruklu kişiler dahil) Alo-181 çağrı merkezi aracılığıyla veya adresinden online olarak yapılmakta olup, randevusuz, manuel olarak yapılan başvurular kesinlikle kabule edilmemektedir.

Ayrıca; Web-tapu sistemi üzerinden alınan başvurularda vatandaşlarımız sadece imza aşamasında müdürlüklerimize geleceğinden bu yöntemin seçilmesi kendilerine kolaylık ve rahatlık sağlamaktadır.

"Başvuruların elektronik ortamda alınması" konulu, 29/03/2017 tarihli ve 725578 sayılı Bakanlığımız Oluru ile "Başvuruların elektronik ortamda alınması" konulu, 11/11/2016 tarihli ve 2447188 sayılı Genel Müdürlüğümüz Makam Oluru ve 2007/4 (1642) Sayılı ve "Emlakçıların Ön Başvuru ile İş Takibi Uygulaması" konulu Genelgemiz uyarınca yapılan çalışmalar neticesinde web-tapu sistemi oluşturulmuş ve tüm tapu müdürlüklerimizde 12/09/2017 tarihi itibarı ile uygulanmaya konulmuştur. Covid-19 (corona) tedbirleri kapsamında, 18.03.2020 tarihinden itibaren de bu

Webtapu'da sizi neler bekliyor?

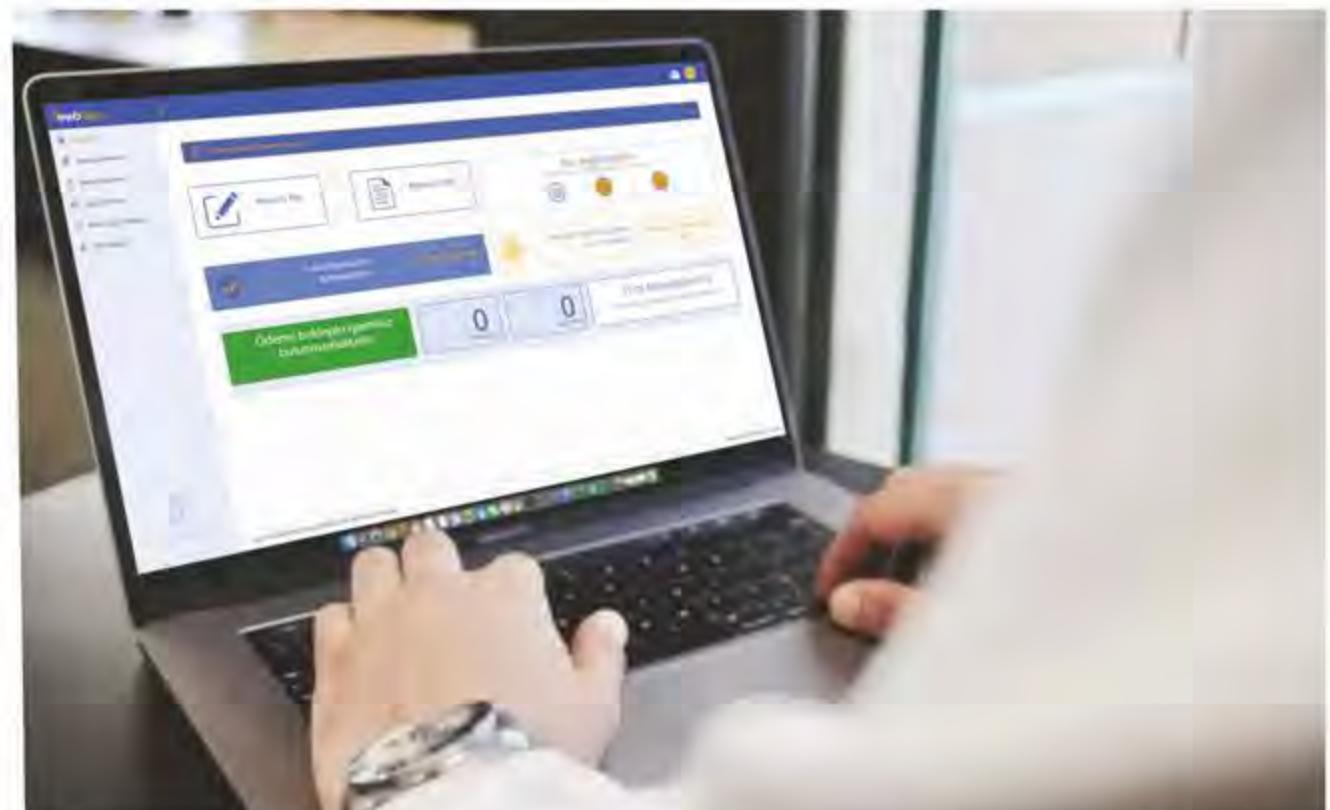
sistem tamamen aktif hale getirilerek vatandaşlarımızın hem kolay hem de daha güvenli işlem yapmasına olanak sağlanmıştır. Sistem ile gerek vatandaşlarımız, gerekse emlakçılık faaliyetlerinde bulunan kişiler açısından önemli yenilikler hayatı geçirilmiştir. Web-tapu sistemine giriş E-devlet kimlik doğrulama sistemi kullanılarak yapılmakta olup, sistem TKGM-TAKBİS alt yapısı güvencesi ile çalışmaktadır.

Sistem ile tapu müdürlüklerinin iş yükünün azaltılması, insan kaynağının daha etkin ve verimli kullanılması, hizmetlerin hızlı ve güvenli bir şekilde gerçekleştirilerek vatandaş memnuniyetinin sağlanması, emlakçılık / takipçilik müessesesinin disiplini ve kayıt altına alınması hedeflenmiş, vatandaşlarımızın tapu müdürlüğüne gitmeden, elektronik ortamda taşınmazlarını yönetebilecekleri (06.02.2019 tarihli ve 70156023-010.06.01-E.551257 sayılı Makam Olurumuz ile) ve tapu işlemi için elektronik ortamda başvuru yapabilecekleri, işlemler için gerekli olan bilgi ve belgeleri güvenli elektronik ortamda gönderebilecekleri veya bu konularda emlakçılara yetki verebilecekleri bir uygulama hayatı geçirilmiştir.

WEB-TAPU SİSTEMLİ İLE GETİRİLEN YENİLİKLERŞUNLARDIR:

- * Tapu maliki kendi taşınmazının bilgilerini görebilir.
- * Tapu maliki kendi taşınmazına ait bilgilerin başkası tarafından incelenmesi için yetki verebilir.
- * Tapu maliki, tapu müdürlüğüne gitmeden internetten işlem başvurusunu yapabilir ve gerekli belgeleri internetten tapu müdürlüğüne gönderebilir.

Böylece vatandaşlarımız tapu müdürlüğüne gitmeden, işlemler başlatılarak, imza aşamasına getirilmektedir. Web-tapu ile vatandaşlarımız, bizzat gelmeden taşınmazlarına işlem yapılmamasına yönelik beyan tesis eder veya tesis ettiği beyanı kaldırabilir. Böylece sahtecilik girişimlerine karşı bir tedbir alınmış olunmaktadır. Web-tapu sisteminde, vatandaşlarımız SMS ile bilgilendirilmektedir. Ayrıca, Web-tapu

kullanarak taşınmaz maliki, emlakçılara güvenli bir şekilde tapu bilgisi görüntüleme ve tapu müdürlüğüne başvuru yapma yetkisi verebilir veya verdiği yetkiyi iptal edebilir.

Sistem, işlemler için gerekli olan belgelerin gönderilmesine imkan sağlayacak şekilde kurgulanmıştır. Diğer kamu kurumlarından edinilebilecek olan bilgilerin elektronik sistemler aracılığı ile elde edilerek işlemlerin tamamlanması esastır.

Tarafların kimlik bilgileri için T.C. kimlik numaraları ile MERNİS'ten sorgulama yapılarak işlemlere başlanılmaktadır. Taşınmazların DASK polisleri, polis numarası ile sorgulanmaktadır. Emlak gönderilen yetki belgesinin içeriği ile sisteme tanımlanan belgenin düzenlenen kurum bilgileri, tarihi ve sayısını kontrol edilmektedir. Belgenin verildiği kurumun tanımlanması, sistem tarafından standartla bağlanmış olup, belge içeriği ile tanımlanan bilgilerin örtüşmemesi durumunda ilgisine SMS ile bildirilmek sureti ile başvuru iptaledilmektedir.

İşlem için oluşturulan başvuru için başvuru belgesi ayrıca üretilmektedir. Bu belge üzerinde işleme ilişkin açıklamalar, tarafların T.C. kimlik bilgileri yer almaktır, bu bilgilere göre işlemler hazırlanmaktadır. Alıcının, satıcının kimlik fotokopisi vb. başkaca belge ve bilgi talep edilmeksızın işlemlere yön verilmektedir. İşlemenin tamamlanması için başka kurumlarla yazışma yapılması gerektiği durumda herhangi bir gecikmeye meydan

UZMAN GÖZÜYLE

bırakılmadan, gerekli yazışmalar yapılarak, cevabı yazırlara göre işleme yön verilmektedir. Müdürlüğümüzde işlem süreçlerindeki aşamaları ilgilisine, SMS / telefon ile bilgilendirilme konusunda hassasiyet gösterilmektedir.

Sistem üzerinden yapılan başvurularда, başvurudan sonra taşınmaz üzerine tesis edilen tasarruf yetkisini kısıtlayan takyidatın bulunması durumunda ilgilisi ile irtibata geçilerek, ilgililarının kabul etmeleri durumunda işleme devam edilmesi, aksi halde başvurunun iptal edilmesi gerekmektedir. İşlemler mevzuatına uygun bir şekilde tamamlandıktan sonra ilgilisine tapu harcı, döner sermaye hizmet bedeli ve işlemin tamamlanması için imza tarihi ve saatı SMS ile gönderilmektedir. Akitin alınması aşamasında, sistemden gönderilen belgelerin asılları ile kimlik belgeleri taraflardan talep edilmekte olup, istemin gerçek hak sahibi tarafından yapıldığının ve isteme bulunanların medeni hakları kullanma ehliyetinin olduğunu saptanması halinde akit tamamlana-

rak, işlem sonuçlandırılmaktadır.

İşleme ilişkin, mevzuatımız uyarınca saklanması zorunlu olan belgeler, son aşamada ibraz edilen asıllarından taranmak ve fiziksel arşive kaldırılmak sureti ile arşivlenme yapılmaktadır. Web-tapu sisteminden taranarak gönderilen belgeler hiç bir şekilde arşivlenmemektedir.

Web-tapu sistemi üzerinden, malikin bizzat tapu müdürlüğüne gelmeden tasarruf işlem yapılmamasına yönelik olarak tesis ettiği "Elektronik sistem üzerinden yukarıda belirttiğim hisselerim üzerine tapu müdürlüğüne bizzat gitmeden tasarrufu işlem yapılmasına yönelik belirtmenin tesis edilmesini, bu belirtme kaldırılmışdan hissem üzerinde hiçbir şekilde vekâleten işlem yapamayacağımı, bu belirtmenin mahkemeler, icra müdürlükleri ile diğer kamu kurumlarından gelen taleplerin karşılanması engel teşkil etmediğini ve bu belirtmenin kaldırılması için bizzat talebimin olması gerektiğini bildiğimi, belirtmenin tüm sonuçlarını kabul ettiğimi kabul ve taahhüt ederim." beyanı bulanan taşınmazlarda vakaleten talep edilen işlemler karşılanmamaktadır. Ancak

belirtmenin terkin edilmesinden sonra işlemlere yön verilebilmektedir.

Web-tapu sistemi üzerinden "başvuru yap" modülünden seçim yapılması halinde Müdürlüğümüz web başvuru ekranına, talepler aynı anda düşmekte olup, Müdürlüğümüzdeki havale yetkilisi tarafından 08:30 ve 12:30 saatleri arasında görevli personele gecikmeden havale edilmektedir. İşlemlerin her aşamasında talep sahiplerine sms ile bilgilendirme yapılmaktadır. Böylece işlem tarafları sadece akit aşamasında Müdürlüğüne gelmiş olmaktadır. Bu durum covid 19 tedbirleri kapsamında bulaş riskini en aza indirgenmesini sağlamaktadır.

Safranbolu Tapu Müdürlüğümüzdeki işlemlerde vatandaşlarımız, yeni sisteme adaptasyonu çok iyi sağlamış, gerek "başvuru yap" gerek "randevu oluştur" modülünden ve gerekse Alo 181 hattımızdan taleplerini sorunsuz yapabilmektedirler. Müdürük olarak iş ve işlemlerde her zaman vatandaşımıza yardımcı olunmaktadır. Yeni sistemimize gösterilen uymuş için tüm Safranbolu halkına şükranlarımı sunar, sağlıklı günler temenni ederim.

Tapunun kısayolunu keşfedin.

Webtapu, tüm vatandaşların taşınmazlarını internet ortamında takip edebildikleri ve yönetebildikleri bir sistemdir. Webtapu ile işlemlerinizi kolay, hızlı ve güvenilir bir şekilde gerçekleştirebilirsiniz.

Mobil Cihazlar İçin Webtapu

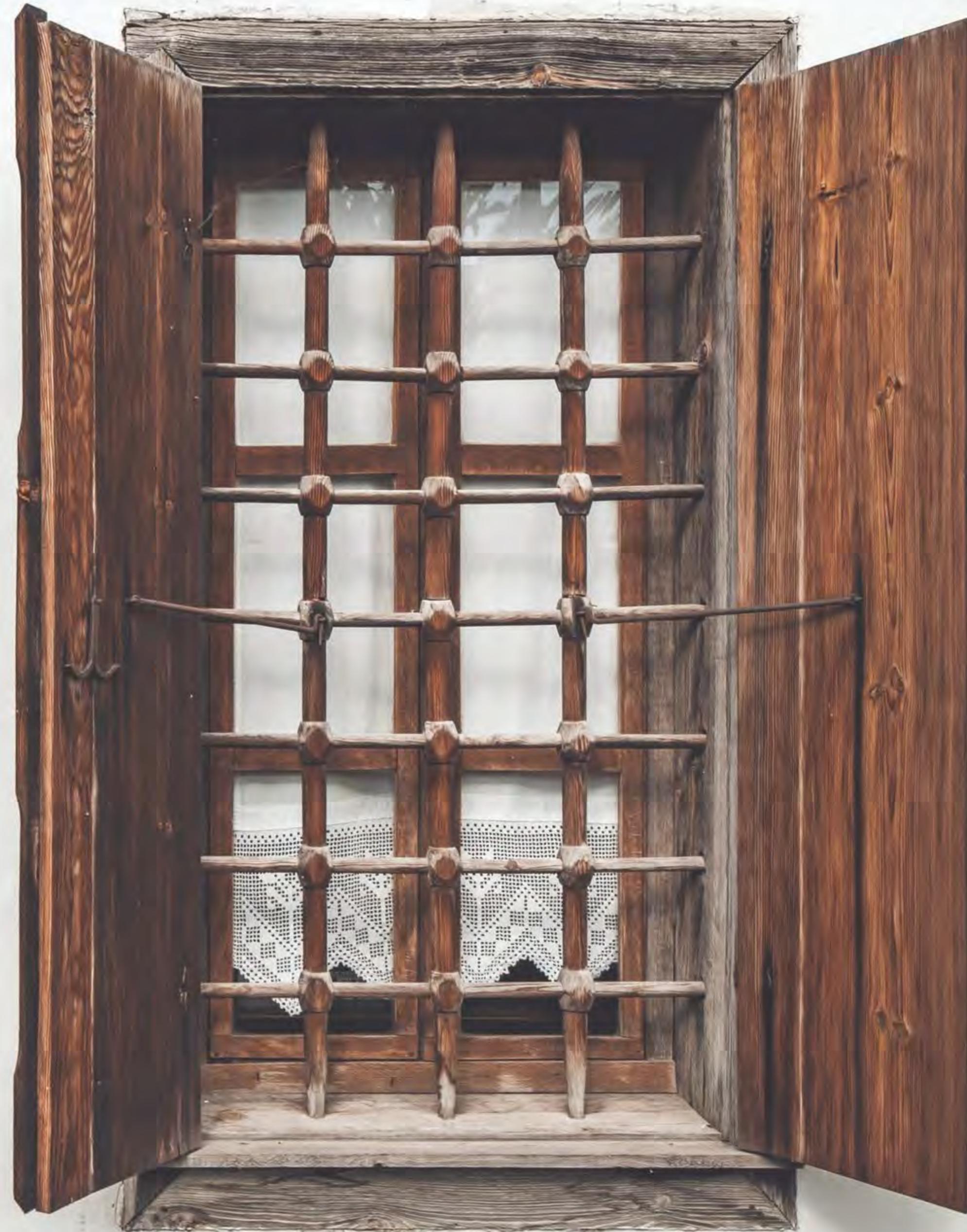
Webtapu Mobil ile e-hizmetlere Android, iPhone ve iPad cihazlarınızdan kolayca erişebilir. "Anlık Bilgilendirme" ile gelişmelerden vakit kaybetmeden haberdar olabilirsiniz.

Download on the App Store Get it on Google play

Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü

webtaputkgm webtaputkgm
webtaputkgm webtaputkgm

webtapu

cemil belder
FOTOGRAF KOLEKSİYONU

GÜRLEYİK & GEYİKLİ BABA

“ İnanışa göre Geyikli Baba çevredeki geyikleri korur ve bakar. Köylüler insafsızca geyikleri avlamaya başlayınca: “Altı haneniz yedi olamazın!” diye beddualar eklemiş yakarışlarına Geyik Baba.
Rastlantı midir bilinmez, Gögeren’de bugün bile altı hane yedi olamamıştır.. **”**

Gürleyik seksenli, doksanlı yıllarda herkes için önemli bir mesire alanıydı. Safranbolu'ya çok yakın mesafede olan bu şırın yer, yıllarca gölgesinde gelenleri ağırlamıştı. Hafta sonlarını ve yaz aylarını Gürleyik'in ahşap masalarında, serin gölgelerinde geçirirdi insanlar. Kalabalıktan yer bulunmadığı zamanlar olurdu.

Deniz ve yazlık kültürü henüz gelişmemişi. İnsanlar sonradan ekonomik olarak güçlendikçe Amasra'da, İnkumu'nda Ayvalık'ta, Dikili'de, Ege'nin değişik kıyı kentlerinde geçirir oldular tattillerini. Gürleyik gibi piknik alanlarına gidenler azaldı. Ormanda insan sesleri, çocuk civitleri duyulmaz oldu. Hâlbuki Gürleyik'te, sohbetlerin en sıcağı, odun ateşinin közünden yapılmıştı.

ARAŞTIRMACI - YAZAR
HÜSEYİN KARATAŞ

Gürleyik'in giriş kapısında, şimdi kocaman bir kilit var. İşletmecinin sağda solda bıraktığı araçlar ve malzemeler, güneşin altında paslanmakta, masalar boş. Ormana

derin bir sessizlik hâkim. Çocuklar için yapılan parkta hüzünlü bir hava var. Gürleyik'in içinden minicik bir dere akardı. Gelenler suyun hafif göllendiği yerlere soğusun diye karpuzlarını, domateslerini, koyardi. Çok, çok eski zamanlarda pınarlarına geyikler, ceylanlar inermiş. Korkmadan, ürkmeden dudak değdirirlermiş suya. Türbelerde, evlerin kapı üstlerinde, çatıların saçak altlarında asılı duran geyik boynuzları ormanların onlara barınak olduğu zamanların bir işaretiydi.

Yeri gelir, "Gazal-ı Hürriyet" unvanı ile ödüllendirilir Geyik. Resneli Niyazi ve arkadaşları dağlarda yolunu şaşırıldığından birden ortaya çıktı, yol gösterdiği, rehberlik ettiği söylenir. Askerlerin Manastır'a kadar ulaşma-

Resneli Niyazi

Gazal-ı Hürriyet unvanı verilen geyik ve askerlerin hatıra fotoğrafı

larını o geyik sağlar. O artık koruyucu bir melektir, Hürriyet Geyiği'dir. 2. Meşrutiyet'in ilanı ile birlikte İstanbul'dadır. Kartpostallarda alır yerini. İnsanlar üzerinde, Ergenekon'dan çıkışın yolunu gösteren Bozkurt gibi tesis bir bırakır.

Bizim kültürümüzde geyik kutsaldır. Öldürülmesi, avlanması hoş karşılanmaz, bir dost ruhtur. Annemler bir zamanlar Giresun'un dağ köylerinde yaşarlarmış. Çok kar yağdığında tavşanlar, tilkiler, geyikler kaçamazmış. Babam da avlanmayı severmiş, sık sık ava gidermiş. Bir gece rüyasında, iki kişi onu geyik avlarken yakalar. Uçurumun kenarına getirip, "Seni buradan aşağı atacağız." der. Babam: "Niçin kardeşim? Ben size ne yaptım?" diye sorar. "Sen geyik avlıyorsun, eğer geyik avından vazgeçmezsen, seni bu uçurumdan aşağı atacağız." derler. Geyik avlamayacağına söz verir ve kurtulurellerinden. Sonra kan ter içinde uyanır uykusundan, bir daha geyik avına gitmez.

Ailecek Gürleyik'e gitmeyeli 20 yıl oldu. Ormanın dar yollarına bıraklığımız ayak izleri, dünden bugüne hatıra kaldı. Ağaçlara kurduğumuz salıncaklar, sallanırken attığımız çigliklar ormanın ruhuna eklendi. Közün üzerinde kızarttığımız mantarlar, izgarada hamsiler, el yapımı köfteler, tavşankanı çayları, hepsi özlemle andığımız hatırlar. Sözlerde sohbetterde "Gürleyik" adı geçtiğinde yüreğimizin sizlaması biraz da bundan. Eski günlerin hayaliyle mesire alanından ayrılrken, kadim bir dostu geride bırakıyor gibi üzünlendi.

Yolumu Gögeren yönüne doğrult-

tum. Gelirken gördüğüm 'Inek çababilir' tabelalarının üzerinde düşündüm. Hüzünlü bir gülümseme oturdu dudaklarımı. Gögeren Türbesi'nde yatmakta olan Geyikli Baba'nın ölümünden sonra, geyikleri koruyup kollayan kalmamış. Yoksa o tabelalarda "Inek çababilir" yerine "Geyik çababilir" yazdırdı.

Eflani yönündeki yamacı dizilmiş Karaevli Mahallesi'nin evleri en güzel günbatımını izlemenin ayrıcalığına sahip. Karaevli'nin bacaları şimdilik tütmüyor, sokakları ıssız, köyde kimseler kalmamış. Cevize yaslanarak büyümüş elma aacı, yapraklarını dökmesine rağmen, kırmızı yanaklı elmalarına uzanacak bir el bekliyor. Meyvelerinin damakta bıraktığı tat anlatılamaz. Şehre göçerken neleri arkamızda bıraktığımızı, neleri kaybettigimizi bir bileybilseydik.

Ağaçların bir tünel gibi kapattığı yoldan ağır adımlarla yürüdüm. İlerde köpekler havlayarak karşıladı beni, selamlar gibiydiler. Neşeleri kuyruk sallamalarından anlaşılıyordu. Ağaçların altından geçerek, tarlalara ilerledim. Çevrede beş altı ev vardı, ocaklar sönmüştü. Ağır adımlarla Gögeren'e geri döndüm.

Türbeyi kuşatan duvarlar arasında kalan küçük cami, namaz kılacak misafirlerini beklemekteydi. Gögeren Türbesinde, hayırseverler tarafından yaptırılmış ahşap oturma mekânları bir de sosyal ihtiyaçlar için hizmet binası vardı. Bahçe duvarının alt kısmında yer alan bakımsız mezarlarda Fatiha okuyacak insanları bekliyordu. Bahçe kapısının sağındaki kiraz ağacı gelenlere "Hoş geldin." diyordu. Yüz yılı aşkın yaşıyla bir ahlak ağacı, kelebekleri ağırlıyordu. Karşı tepelerde renklerin yanğını başlamıştı.

GEZİ-YORUM

En yukarılarda çam ağaçları, biraz aşağılarda İhlamurlar, meşeler, kızılcıklar tabloyu tamamlıyordu. Güneş, usta bir ressam gibi hiç durmadan tabiatı boyuyordu. Ağaçlar, evler, tabiatta ne varsa güneşin ışıklarıyla sırayla parlıyor ve bıradım öne çıkyordu.

İlkbaharda Gögeren'e gelenler yeşilin elli tonunu görebilir. Çayırlar, tarlalar, yol kenarları, makilik alanlar, çiçeğin bin türüsü bir çeyiz sandığı gibi önüne saçılır. Kuşlar, birbirleriyle yarışcasına en güzel bestelerini icra eder; arılar, böcekler, yeni uyanmış karıncalar, ormana can katip, neşe saçar. Tek eksik çatallı boynuzlarını türbelere, kapı üstlerine saçak altlarına emanet bırakmış geyiklerdir. Çevremizdeki güzellikler, bizim emek ve çabalarımızla ortaya çıkmamıştı. Allah'ın cömertçe bahsettiği bu güzellikler, yine onun kanunlarıyla kendini koruyup, geliştirmiştir.

Televizyonun, radyonun olmadığı yıllarda gaz lambalarının, ocak başında yanın kütüklerin, kandil işıklarının altında hikâyeler dinlerdi. Halk hikâyeleriydi dinlediklerimiz. Kimi kahramanlıklar, kimi aşkları, kimi ayrıllıkları anlatırırdı. Bizi denizlerin üstünden geçirir, çöllerden uçurur, dağlardan aşırırırdı. Hikâyeyi Kesikbaş, Hikâyeyi Güvercin,

Fotoğraf: Hüseyin Karataş

Ağlayan Narla Gülen Ayva, Kerem ile Aslı, Ferhat ile Şirin, Battal Gazi Destanı ve Hikâyeyi Geyik bunlardandı. Okuyucu veya anlatıcı zaman zaman duraklar açıklamalar yapardı. Lambanın veya kandil fitilinin, hareketleriyle odada büyülü bir hava oluşurdu. Dinleyenler hikâyenin içine girer, kahramanlarından biri olur ve anlatılanları yaşardı.

Hikâyeyi Geyik, i dinlediğimizde gözyaşlarımıza tutamazdık. Rahmet olasıca Mustafa Dayım, gök gözlerini üstümüzde gezdirir, bir karış uzunlundredaki beyaz sakalını eliyle sivazlar, kutsal bir görev yapıyormuş gibi;

*"Şöyle gördüm ki kitab içre
Habib / Oturmuştu mihrabına
söykenüb / Ol Muhammed ki
aya benzer yüzü / Yarın ol
dileyiser Hak'dan bizi /
Gördüler; karşudan kirk
atlugelür / Kırkı dahi katı
heybetlügelür"*

diye okumaya başlardı. Bir taraftan öne arkaya doğru sallanırken, diğer

taraftan sol eliyle dizine vurup, tempo tutardı. Hikâyeyi Geyik'in, Kirdeci Ali tarafından 14.yy da yazıldığını, yazarının Konya'da ekmekçilik yaptığı biliyoruz. Türkler Müslüman olalı henüz 600 yıl olmuştu. Kafileler halinde Türkistan'dan batıya doğru yönerek, Anadolu'yu yurt tutmuspırları. Kimi geleneklerini İslam'la yoğurup, yeni anımlar yüklemiş ve yaşamışlardır. Geyik efsaneleri, Anadolu'ya yerleşen Türklerin hayatında önemli bir yer tutacak ve kulaktan kulağa anlatılacaktı. Hakkı, hukuku gücün belirlediği, güçsüzün haksız da sayıldığı eski çağlarda, sayıca çok olmak, güçlü olmak, üstün olmaktı. Üstün olmak yaşama hakkını elinde bulundurmak demekti. Kardeşsizlik gücsüzlüğü, zayıflıktı. Bu bozkırın kanunuuydu. Hikâyede, "Kişinin kardaşı yürek yağıdır / Kardaşsızlık yürek yağı eridir" misraları bu gerçeği yansıtır.

Geyik Türk mitolojisinde Tanrı'nın elçisidir, "Ata Hayvan" olarak

değerlendirilir. Türk Kültürü ile İslam Öğretisinin harmanlandığı bu hikâyede olayın kahramanıdır. Söylencelerde yer alan, halk masallarında dilden düşmeyen, geyiğe kutsiyet atfeden efsanelerin izahını, bu hikâyede bulmak mümkündür. Kırk kâfir esir düşmüş, boynundan ve ayaklarından bağlanmış olan geyik, Hz. Ali ve Hz. Ömer ile oturmaktak olan Hz. Muhammed'ten (SAS) imdat ister. Peygamberin kendisini kâfirler köle olarak rehin vermesi karşısında salıverilir. Yeni doğurduğu yavrularını, Mekke Dağlarında gizlemiştir. Onlara süt vermek, helalleşmek ve ikindi vakti teslim olmak üzere ayrılır. Geri dönerken, yine bir tuzağa düşer ve Tanrı'ya münacatta bulunur. Kendi yüzünden Peygamberin esir kaldığını, sözünü tutamadığı söyler. Allah geyiğin bu içten duasına icabet eder. Cebrai'l'e emreder, düştüğü tuzakla birlikte Peygamberin huzuruna getirilir. Oradakilere düştüğü durumu anlatır ve özür diler. Kırk kâfir bu durumu görüp, Müslüman olur. Karşımızda duasına hemen karşılık veren Allah'ın koruduğu bir geyik vardır. O geyik, kendi canını kâfirler köle olarak verecek kadar Hz. Peygamber tarafından sevilmekte ve korunmaktadır. Uzun hayatın, ölümsüzlüğün, boynuzlarıyla hayat ağacının, verimliliğin, bolluğu, bereketin sembolüdür. Kem gözlere karşı bizi koruyan bir kalkandır. Yeni yurt arayanlara, yurdun yerini gösteren bir rehberdir.

Destanlarımıza, masallarımıza, hikâyelerimize, türkülerimize girmiştir. Anadolu'nun kim bilir hangi evinde, hangi tezgâhında, hangi genç kızın hayallerinde canlanmış, göl kıyılarında ve ırmak kenarlarında izahını, bu hikâyede bulmak mümkün. Kırk kâfir esir düşmüş, boynundan ve ayaklarından bağlanmış olan geyik, Hz. Ali ve Hz. Ömer ile oturmaktak olan Hz. Muhammed'ten (SAS) imdat ister. Sofralarımız, yıllar yılı o halaların önünde kurulmuş, evlerimizin süsü olmuştur.

Kadim Türk inancında Geyik, kurbanları Gök Tanrı'ya ulaştıran bir aracı. Bir anlamda İslam inancındaki Burak'tı. Bektaşilik inancında ermişlerin, dervişlerin şekil değiştirerek hayatlarını sürdürdükleri canlılardı.

Geyik, İslam öğretilerine ve Türk kültürüne rağmen ormanlarımızda hayatını devam ettiremedi. Sayıları gün geçtikçe azaldı, yok olmak tehlikesiyle karşı karşıya kaldı. Soralım o zaman, ne oldu geyiklere? Neden dağlarımızda maral gezmiyor?

On bin yıldır Altay Dağları'nın eteklerinden, Anadolu'ya, Rumeli'ye deşşerek, dönüşerek gelmiştir geyik hikâyeleri. Ayas Babalar, evliler, erenler onun donunda yardımcı olmuştur insanlara. Onun kılavuzlığında yükselmiştir ruhlar gök Tanrı'ya. Yaşa Kemaller onun

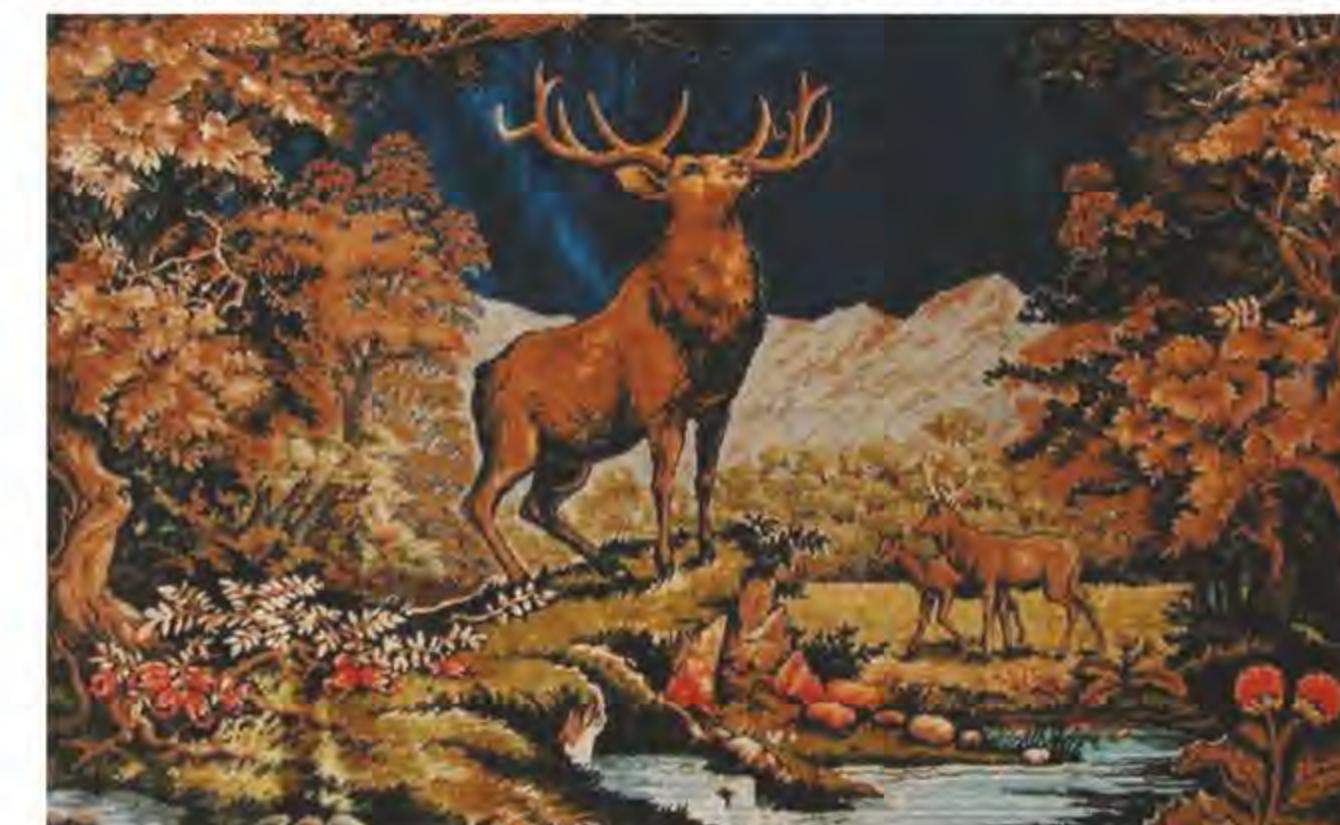
destanlarının peşine düşmüş, alageyikli romanlar derlemiştir Anadolu'da. Yeri gelmiş: "Şu dağlarda Maral gezer" diye türkülere konu olmuştur.

Yeri geliro türküler:

*"Ben de düştüm bir geyiğin
izine / Geyik çekti beni saray
düzüne / Kimseler gitmesin
geyik peşine / Bir geyicik
boynuzunu salladı / Gökte
melek yerde insan ağladı"*

diyerek, geyik avına gidenleri uyarır. Anadolu'da geyik her yerdedir, yok olsa bile kılımlarımızda, masallarımızda, hikâyelerimizde, destanlarımızda, türkülerimizde yaşamaktadır. Bu değerlerimizi koruyacağız, onları kaybedersek, geyiği de dilimizi, kımlığımızı de kaybederiz. Şimdiye de öğretiliyor mu bilmeyorum. 1960'lı, 70'li yıllarda, çocukların en çok okuduğu tekerlemedi Ziya Gökalp'in Alageyik şiiri.

*"Çocuktum, ufacıktım,
Top oynadım, açıktım.
Buldum yerde bir erik,
Kaptı bir Ala Geyik.
Geyik kaçtı ormana,
Bindim bir akdoğana."
Doğan, yolu şaşırıldı,
Kaf Dağı'ndan aşırı..."*

GEZİ-YORUM

Şiirin devamında bir Kırgız güzeli, Alageyiğin donuna girer, Türkmen Beyini peşine düşürerek, devler ülkesine getirir ve kendisini kurtarmasını sağlar. Çocukluğumuzda, Alageyik Şirini okur ve dinlerken, biz de onun peşine düşerdik. Onunla birlikte ormanları gezer, dağları aşardık. Kırgız güzelinin elimize degen eli, bizim de ruhumuzu tutuşturur, kalbimizi yerinden oynatırıd.

Hiçbir canlıya zarar vermeyen, otçul bir hayvandır geyik. Av olmuştur ama asla avcı olmamıştır. Dr. Mahfuz Zarıç'ın yorumuyla annedir, masundur, zayıftır, ürkektir, temizdir, güzel kokuludur, zariftir. Fedakârdır, yavruları için can vermeye her an hazırlır. Ormanı bol, ağaçları yüce, yer yer deniz gibi gümrah bir bölgede yaşıyoruz. Batı Karadeniz, bitki ve hayvan çeşitliliğinin çok zengin olduğu bir coğrafyadır. İzlerini takip ettiğimizde, bir zamanlar bu bölgede geyiğin sürüleri halinde yaşadığı anlıyoruz.

Eski Türk inanışına göre ruhları Gök Tanrı'ya ulaştıran, insanların dileklerini ve kurban edilen hayvanın ruhunu Tanrı'nın kapısı kutup yıldızına götürün kutsal bir araçtır. Hacı Bektaş Veli'nin güvercin donuna girmesi gibi

Bostanbüyü İlkokulu öğrencileri Gürleyik'te - 1992 (Okul Gezisi)

Abdal Musa'nın da donuna girdiği geyiğe ne oldu? Onun birinci koruyucusu Tanrı, ikinci koruyucusu Peygamber ve nihayet diğer koruyucuları babalar, dedeler, erenler iken; ne oldu huzur, sevgi, mutluluk ve sevginin simbolü geyiğe? Geyikli Baba'nın metfun olduğu Gögeren'de bugün geyiklere neden rastlanılmıyor? Yırtıcı hayvanların yok edemediği geyik, insanla başa çıkamamıştı. Onları korumak, Tanrı'nın bir buyruğu, Muhammedi bir görev, Türk'ün binlerce yıllık geleneği değil miydi? Cevabı kendimiz verelim, "Elbette öyledi." Geyikli Baba da korumanın üçüncü halkasından biri olarak Gögeren'de elinden geleni yaptı.

Türk kültürü Türk gelenekleri ve Müslüman öğretisi, bize doğayı, canlıları korumayı emreder. Onun "Altı haneniz yedi olmasın!" bedduasını, belki de hayır dua olarak da değerlendirmeliyiz. Bölgede hane sayısının artmaması, bir şekilde doğal yaşamı da korumuştur.

Artık dağ başlarında, orman içlerinde, kuytularda dergâhını kurmuş, bekleyen dedelerimiz, babalarımız yok. Geyikli Baba da diğer babalar gibi bu bölgede bir zamanlar Demir Kazık'ın yeryüzüne düşmüş gölgeliydi. Geyikler onun korumasındaydı. Bütün ümidi onların ruhaniyetinin bu güzellikleri korumaya devam

etmesinde. Göge erenlerin türbeleri, yörenimizin dağ başlarına gökteki yıldızlar gibi serpilmiş, serpen el belli. Onların her biri bir Horasan eri ve onların varisleri. Ruhaniyetine dugulan sevgi, saygı, güven ve ağızdan ağıza aktarılan efsaneleşmiş koruyacak belki de geyikleri.

Gögeren Türbesi'nde yatmakta olan Geyikli baba (Abdullah Efendi), Anadolu'nun birçok yerindeki diğer Geyikli Babalar gibi, bu toprakların vicdanı olmuştur. Doğayı korumuş, korunmasına hassasiyet göstermiştir. Bunu öğretilmiş bir bilgiyle değil, doğuştan gelen bir içgüdüyle yapmıştır. Dini değerlerimiz, çevreyi ve hayvanları koruma güdüsünü beslemiştir, harekete geçirmiştir. Hz. Muhammed'in, "Kıyamet kopuyorken bile elinde bir fidan varsa dik." tembihî bize bunu hatırlatmaktadır. Peygamberin merkezinde yer aldığı geyik ve güvercin hikâyeleri insanın canlılara karşı sorumluluklarını, davranışlarını biçimlendirmektedir. Hac mevsiminde ihrama bürünü hacı adaylarının, yeşil bir şey koparmaması ve hiçbir canlıyı öldürmemesi kuralı, yaşama verilmiş önemi ortaya koymaktadır. Böylece evrensel bir doğayı koruma bilinci ortaya çıkmaktadır. Geyikli babalarımız, o evrensel bilinci ve çevreciliğin kahramanlarıdır. Onlar, öldürmeyi arzulayanlara karşı yaşatmayı seçen ve hayatlarını yaşatmaya adayan birer Ruh Adam'dır.

HABER

TÜRKİYE GENELİNDE EN KAPSAMI COVID-19 DENETİMİ GERÇEKLEŞTİ

www.safranbolutso.org.tr

İçişleri bakanlığının valiliklere gönderdiği "Koronavirüs Denetimleri" genelgesi kapsamında ülke genelinde pazarlar, is yerleri, marketler, toplu taşıma araçları, alışveriş alanları, lokantalar, kafeteryalar ve taksilerde denetimler gerçekleşti.

Safranbolu Kaymakamı Sn. Mehmet Türköz gözetiminde gerçekleşen denetimlere Yönetim Kurulu Başkanımız Ali Sami Acar da katıldı. Acar yaptığı açıklamada: "İçinde bulunulan kontrollü sosyal hayat döneminde temel prensipler olan temizlik, maske ve mesafe kurallarının yanı sıra tüm iş kolları ve yaşam alanları için belirlenen tedbirlere uyulması, salgınla mücadelenin başarısı açısından büyük önem arz etmektedir. Bu çerçevede farklı tarihlerde çıkarılan genelgelerle belirli aralıklarla veya belirli günlerde denetimler yapılması istenmektedir. Biz de Safranbolu'muzda, dünyayı sarsan koronavirüsün yayılımın engellemek, alınan önlemleri gözlemelemek için Kaymakamımız Sn. Mehmet Türköz öncülüğünde denetimlere çıktı. Yaptığımız denetimlerde Safranbolu esnafının alınan önlemlere uymak hususunda büyük gayret sarf ettiğini gözlemedik. Bu virüsü hep birlikte yenerek tekrar özlediğimiz sağlıklı günlere kavuşacağımıza yürekten inanıyorum." dedi.

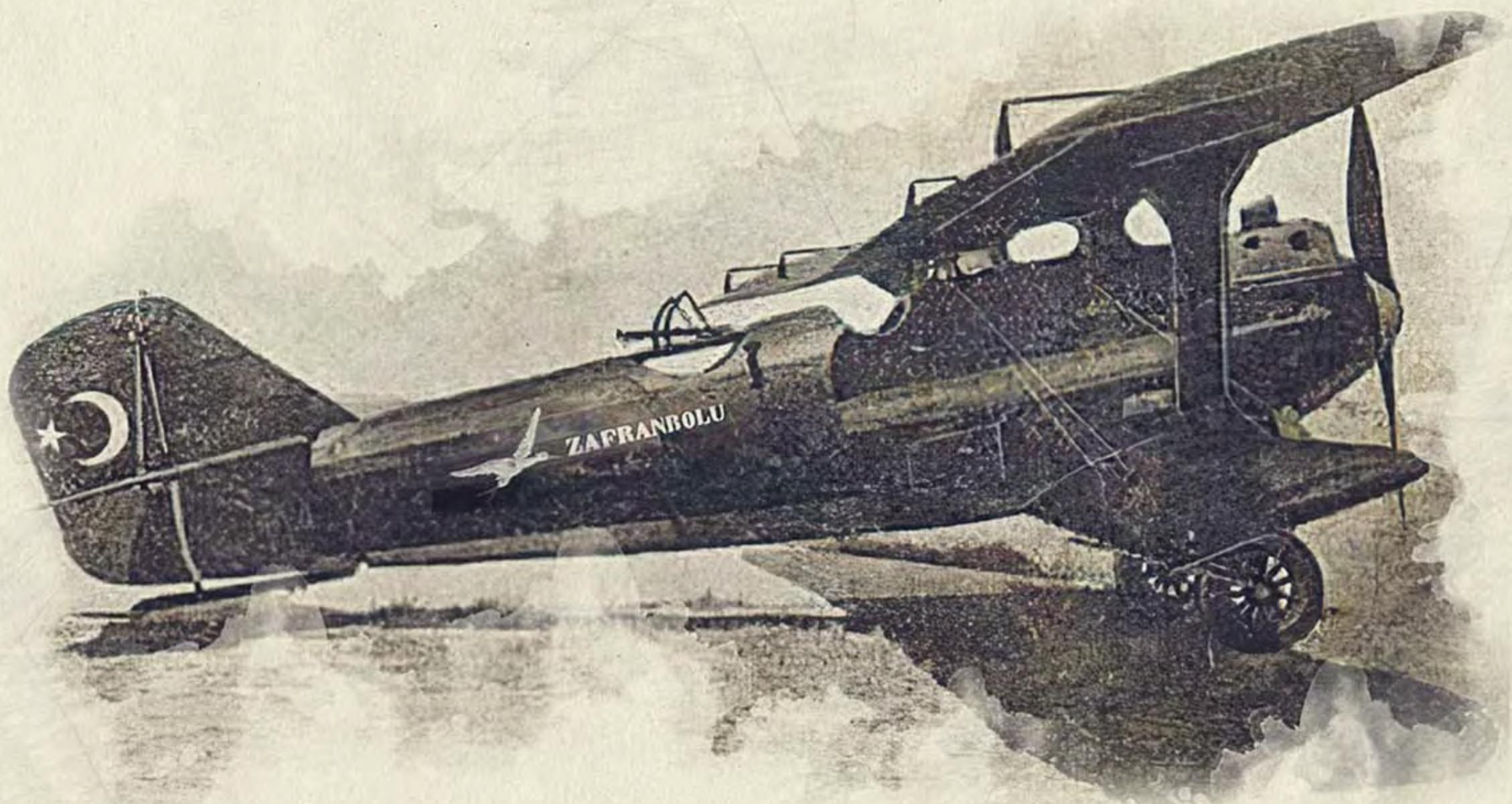
TARİHİ YALNIZLIK

Dünyayı etkisi altına alan Covid-19 salgını ve sokaka çıkma yasağı ile Tarihi Çarşı'da ilk defa hayatı durdu.
24.05.2020 - Pazar

www.safranbolutso.org.tr

/safranbolutso

— ZAFRANBOLU TAYYARESİ —
MUTLU VE KUTLU GÜN